

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci

Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.
Jan 15,12

Když se svaté Matky Terezy z Kalkaty, nositelky Nobelovy ceny za mír, jednou novináři zeptali, co je svatost, odpověděla:

„Být svatý znamená dělat malé věci s velkou láskou.“

- 3 Kde se země dotýká nebe
- 4 Člověk pro druhé
- 5 Naše doba potřebuje svaté, jen ti nás mohou zachránit!
- 8 Doktor chudých
- 19 Po malých krůčcích / Příběh o zlém vlkovi
- 20 Na poslední chvíli
- 22 Důvěra Dona Bosca / Humor Thomase Mora
- 23 Ovce
- 24 Mladý programátor na cestě ke svatosti
- 29 „Eucharistie je moje autostráda do nebe!“
- 30 Modlíme se za katolické gynekology. A vy?
- 32 Fuggerei – 500 let „bydlení za modlitbu“
- 34 Příběh z Linky pomoci: Zlý sen, který se stal dobrým
- 37 Doba velkých možností?
- 38 Evangelizuj dárkem / Kupon A.M.I.M.S.
- 41 Pravda a vzdělání
- 42 Síla modlitby, mše svaté a adorace
- 45 Naše logo
- 46 Zázraky otce Libora
- 48 Duchovní impulsy „od svatého Josefa“
- 52 Deset důvodů, proč milovat a ctít svatého Josefa
- 55 Svatý Josef a papež František
- 56 Pomni, abys den sváteční světil
- 58 Deset velkých svobod člověka
- 60 Společenství čistých srdcí: Jdeš na to „chytřeji“?
- 62 „Milujte se!“ v číslech
- 63 Místo příštího „výročního čísla“ kniha

„Práci z domova“ neboli „home office“, který se rozšířil až s pandemií koronaviru, využívá redakce *Milujte se!* od samého vzniku české verze časopisu. A to do té míry, že jsme nikdy ani neměli nějaké kanceláře, vlastní nebo pronajaté redakční prostory, kde by časopis vznikl. Komunikujeme prakticky výhradně přes počítače, konferenční hovory, sdílení souborů. Od začátku nám to pomáhá minimalizovat náklady.

Takto jsem téměř rok a půl pracoval pro časopis *Milujte se!* dokonce z Německa. Tam jsem byl i na jedné zajímavé přednášce o duchovním růstu a o všeobecném povolání křesťanů ke svatosti. Byla inspirována výrokem Matky Terezy z Kalkaty: „Svatost není výsadou vyvolených, ale povinností každého křesťana.“ Přednášející řekl: „Vsadím se, že tohle jste ještě neslyšeli. O tom se dnes vůbec nemluví...“ O přestávce jsem za ním zašel a ukázal jsem mu v notebooku sazbu časopisu *Milujte se!*, jak mi e-mailem pár dní předtím přišla od našeho grafika. Na titulní straně u obrázku Matky Terezy byl právě tento citát! Přeložil jsem mu, co tam je, a vysvětlil mu, že je to obálka časopisu, který v České republice vychází v mnohatisícovém nákladu. Dost ho to překvapilo. Ale velmi příjemně.

Již patnáct let se s Boží pomocí (a s vaší podporou, za kterou děkuji) snažíme téma „svatost pro každého“ oživovat. Vracíme se k němu stále znovu, protože je důležité. Když sleduji současný svět, napadá mě: Podívejte se, kam nás přivedli ti, kteří mají moc, vzdělání, peníze... – ale ne svatost. Chybí nám svatí! Protože Bůh právě skrze svaté přetvářel a přetváří v těch nejnáročnějších obdobích dějin běh světa. Je to pozvání.

V Kristu P. Pavel Zahradníček

Podpořte *Milujte se!* – objednejte si jej

Máme velkou radost, že se k vám dostává další číslo časopisu *Milujte se!*, který u nás začal vycházet díky iniciativě sester Matky Terezy. Vydávání dalších čísel se však neobejde bez vaší pomoci. Prosíme vás o modlitby – za nás, kteří časopis připravujeme, za všechny čtenáře a za ty, kteří časopis šíří dále k těm, kteří by se k němu jinak nedostali a nemohli si jej objednat. Jsme však raději, můžeme-li zasílat časopis čtenářům přímo domů, a nikoli jej pouze anonymně distribuovat.

Časopis posíláme všem zájemcům zdarma (je distribuován pouze v ČR). Náklady na výrobu a distribuci jednoho výtisku, které činí přibližně 20 Kč, jsou hrazeny výhradně z darů čtenářů. Dary na podporu časopisu *Milujte se!* můžete posílat na účet 2101330155/2010, specifický symbol 7777 a jako variabilní symbol použijte údaj ze složky, která je součástí zásilky. Dary jsou potvrzovány a lze je uplatnit při snížení základu daně.

Časopis *Milujte se!* můžete objednat sobě nebo svým přátelům e-mailem na redakce@milujte.se nebo poštou na adrese redakce. Jen na vás záleží, zda časopis bude i nadále vycházet. Děkujeme za vaši podporu.

Jsme velmi šťastné, že časopis *Milujte se!* šíří pravdu a učení Církve a že prospěšnost a vzdělávací vliv je vidět ve svědectvích ze života lidí. Podporujeme a modlíme se za všechny, kteří se podílejí na vzniku tohoto časopisu.

Sestry Matky Terezy v ČR

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci
60/2022, XVI. ročník, vydáno 22. ledna 2022

Vychází s církevním schválením Biskupství brněnského
č. j.: Ep/1379/08 ze dne 25. 1. 2008

Koordinátor: P.ThLic. Marek Dunda, Th.D.
Šéfredaktor: P.ThLic. Pavel Zahradníček, Th.D.
Překlady: Terezie Eisnerová OP
Jazyková a grafická úprava: Ondřej P. Vaněček

Vydavatel: Milujte se! z.s., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se, www.milujte.se
číslo účtu pro zaslání darů: 2101330155/2010, specifický symbol: 7777

ISSN 1802-4327, MK ČR E 17470

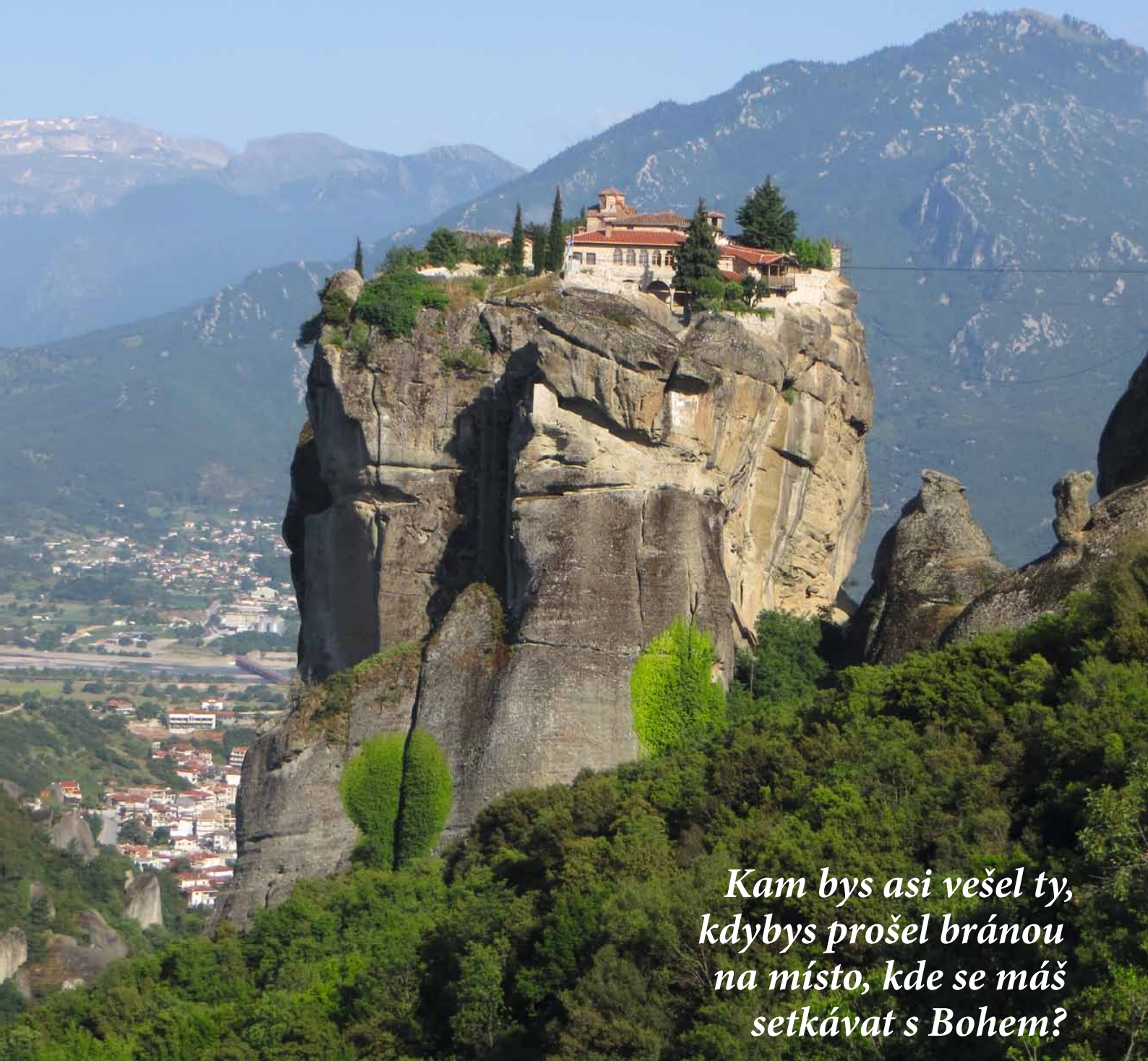
Katolický časopis *Milujte se!* je zaměřen na osvětu a vzdělávání široké veřejnosti jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Časopis vychází pod záštitou sester Matky Terezy a je vydáván ve spolupráci s Hnutím Pro život ČR.

Objednávky: Časopis je neprodejný a distribuován zdarma. Lze jej v požadovaném počtu výtisků objednat na adrese redakce. Jeho vydávání je možné jedině díky zasláním darům, neboť časopis nemá předplatné či státní a církevní dotace. Zaslání darek lze podle §15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Redakce si vyhrazuje právo zveřejnění textů krátit, případně upravovat.
Fotografie lidí umístěné u svědectví a článků jsou pouze ilustrační.
Znění licencí Creative Commons (CC) naleznete na <http://creativecommons.org/licenses>.

Foto na titulní straně: Unsplash, Brent Ninaber (CC0)

Kde se země dotýká nebe

*Kam bys asi vešel ty,
kdybys prošel bránou
na místo, kde se máš
setkávat s Bohem?*

Foto: Flickr, timrawle (CC BY-NC-ND 2.0)

Na stránkách staré knihy z klášterní knihovny četli dva mniši, že existuje místo, kde se země dotýká nebe. Tam se člověk může setkat s Bohem... Rozhodli se, že půjdou a najdou to místo. Předpokládali, že bude někde daleko – snad až na konci světa. Slíbili si, že se nevrátí zpátky, dokud ho nenaleznou.

Prochodili celý svět, vyvázli z mnoha nebezpečí, vydrželi četné útrapy a odří-

kání, které zakusili při putování do všech koutů, na všechny strany země. Setkávali se také s množstvím pokušení, která se je snažila svést z cesty. Všechno překonali.

Věděli, že na místě, které hledají, mají najít bránu: Až zabuší, stanou tváří v tvář Bohu.

Tu bránu nakonec našli.

Neztráceli čas a se srdcem až v hrdle zabouchali.

Brána se pomalu otevřela. Oba mniši rozechvěle vstoupili a... ocitli se ve svém klášteře.

Bruno Ferrero (z knihy „Příběhy pro potěchu duše“, Portál, 2006 – redakčně upraveno; knihy s krátkými příběhy pro zamyšlení můžete objednat na <http://nakladatelstvi.portal.cz/> – viz též upoutávka na str. 19) ■

Foto: Flickr, NazareneMissionsInternational (CC BY-NC 2.0)

Člověk pro druhé

Co to znamená, být opravdu křesťanem?

Svatý Pavel to vyjádřil velmi výstižně: „To už nežiji já, ale ve mně žije Kristus.“ (srov. Gal 2,20)

Chci-li tedy opravdu být křesťanem, musí umřít mé „já“. Ne to „já“, které tvoří originalitu mé bytosti, ale to „já“, které znamená sobectví, kvůli němuž se točím jen kolem svých přání.

Starý člověk je člověk „pro sebe“. Ježíš je pravý opak, je člověkem „pro druhé“. Všim, co měl a čím byl, patřil Bohu a lidem. Zemřít a vstát s Kristem znamená proměnit se v Ježíše. Být křesťanem znamená „být Ježíšem“ s originalitou své osoby. Jinak žil Ježíše Petr, jinak ho žil Jan, jinak svatý Václav, svatá Anežka a další.

Že v každém z nás Ježíš žije, to není myšleno jen obrazně, ale je to skutečnost vyplývající ze Vtělení a ze křtu. Tím, že se Syn Boží stal člověkem, se spojilo božství s lidstvem a tím se vytvořila možnost žít

*„Starý“ člověk je člověk „pro sebe“.
Pán Ježíš ale nabízí být novým člověkem!*

nejen jako Ježíš, ale ŽÍT JEŽÍŠE. Jak? Rozvinutím božského života, který byl do nás křtem vložen.

Svatý Jan to vyjádřil takto: „Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi,

*„Kdo má svůj život rád, ztratí ho...“
z evangelia sv. Jana
(Jan 12,25)*

těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.“ (Jan 1,12–13)

Mons. Jiří Mikulášek (z knihy „Stříbrné vteřiny“, Brno: Cesta, 2002) ■

A pravda vás osvobodí

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

**Co říká katechismus?
Jak Církev vyjadřuje tajemství vtělení?**

Církev učí, že Ježíš Kristus je pravý Bůh a pravý člověk s dvoji přirozeností, božskou a lidskou, které nejsou smíšeny, nýbrž spojeny v osobě Slova (tj. druhé Božské osoby, v osobě Boha Syna – pozn. redakce). Proto všechno v Ježíšově lidství – zázraky, utrpení, smrt – musí být přičítáno jeho božské osobě, která jedná skrze přijatou lidskou přirozenost.

Srov. „Kompendium Katechismu katolické církve“, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2006.

Naše doba potřebuje svaté, jen ti nás mohou zachránit!

Blahoslavený Jakub Kern, mladý muž, který žil mimo jiné v nedalekém Gerasu (jsou tam nyní uchovávány i jeho ostatky, kousek od naší hranice s Rakouskem, jen 18 km od Vranova nad Dyjí, kde je oficiální sídlo časopisu „Milujte se!“ – více o jeho životě v „Milujte se!“ č. 25), řekl: „Naše doba potřebuje svaté a jen ti nás mohou zachránit.“ Sám se snažil svatě žít. Dokonce svůj život nabídl jako oběť za jednoho kněze, který dobře nežil... Co je to svatost a jak je důležitá a co člověku, ale i lidstvu „dává“, nám mohou vysvětlovat různí teoretičtí odborníci: teologové, historikové, psychologové. Poslechněme si ale ty, kteří se svatými sami stali.

Důležitost svatosti

Svatost není žádné luxusní zboží, ale prostá povinnost.

sv. Maxmilián Maria Kolbe

O co jde?

Být svatý nespočívá v tom, že budu dělat mimořádné věci, ale znamená to, že budu dělat obyčejné věci mimořádným způsobem.

sv. Jan Bosco

Chceš-li se stát svatou, neměj jiný cíl než působit Ježíšovi radost.

bl. Zdenka Schelingová

*Pokud snad ještě
pochybujete o důležitosti
svatých, tak se podívejte,
kam jsme svět přivedli
my, kteří svatí nejsme...*

Prostředky k dosažení svatosti

Svatý – bez modlitby? Nevěřím v takovou svatost.

sv. Josemaría Escrivá

Svaté přijímání, to je nejkratší cesta ke svatosti.

bl. Honorát Kožminski

Čím je kdo pokornější, tím větší svatosti dosáhne.

sv. Maxmilián Maria Kolbe

Nyní chápu, proč je tak málo svatých – protože je málo hluboce pokorných duší.

sv. Faustyna Kowalská

Co nevyprosíš, nemáš...

Kdo se modlí málo, dostává málo; kdo se modlí hodně, dostane hodně; kdo se modlí opravdu velmi hodně, stane se svatým.

sv. Maxmilián Maria Kolbe

A jak tedy na to?

Člověk se nerodí jako světec, musí se ke svatosti probojovat.
sv. Filip Neri

Svatost je pro ty, kdo po ní horoucně dychtí, nikoli pro lidi průměrné a nedbalé.

sv. Pio z Pietrelciny

Svatost roste za tří předpokladů: 1. mít pořádek v sobě a kolem sebe, 2. dodržet dané slovo, 3. žít v radosti.

sv. Jan Bosco

Aby ses stal svatým, není třeba mnoho teorie, ale je třeba mnoho praxe.

sv. František Saleský

Na čem naopak vůbec nezáleží

Místo nečiní člověka svatým. Je možné nebýt v Jeruzalémě, ale žít svatě.

sv. Ignác z Loyoly

Ne všichni se mohou stát lidmi bohatými, mocnými, slavnými..., ale všichni – skutečně všichni – jsme povoláni, abychom se stali svatými.

sv. Josemaría Escrivá

„Často přemýšlej nad tím, že celá velikost, svatost a tvoje hodnota záleží jedině ve vyplnění Boží vůle.“

sv. Maxmilián
Maria Kolbe

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve¹⁾

Boží vlastnosti jsou jak s Boží bytostí, tak také mezi sebou reálně identické.^[De fide]

Bůh je absolutně dokonalý.^[De fide]

Bůh je v každé své dokonalosti aktuálně nekonečný.^[De fide]

Bůh je absolutně jednoduchý.^[Sent. cert.]

Bůh je pouze jeden.^[De fide]

Bůh je absolutně pravdivý.^[De fide]

Bůh je absolutně věrný.^[De fide]

Bůh je absolutní ontologické dobro ve vztahu k sobě i ve vztahu k druhým.^[De fide]

Bůh je nekonečně spravedlivý.^[De fide]

Bůh je nekonečně milosrdný.^[De fide]

Tvorové mají od přirozenosti schopnost přijímat nadpřirozené.^[Sent. comm.]

Nadpřirozeno předpokládá přirozeno.^[Sent. comm.]

¹⁾ Dogmata jsou mimořádným projevem učitelského úřadu Církve zpravidla v oblastech, u kterých došlo v minulosti ke sporům. Vyhlášená dogmata se vzájemně doplňují, proto není možné některé z nich ignorovat. Zde uvedená dogmata nevyjadřují celou nauku Církve k danému tématu, ale pouze zdůrazňují některé oblasti. Uvádíme stručné formulace, které je třeba chápat v kontextu, v jakém byla dogmata vyhlášena, a v souvislosti s dalším učením Církve.

Poznámka: **De fide** – pravda víry; **Sent. cert.** – logický závěr vyvozený z pravdy víry; **Sent. comm.** – všeobecně rozšířené mínění teologů; **Sent. fidei prox.** – pravda považovaná za zjevenou Bohem, kterou však Církev definitivním způsobem neprohlásila za pravdu víry; **Sent. probabilis** – názor považovaný teology za pravděpodobný, ale nikoliv jistý.

Bůh věčným úradkem své vůle předurčil lidi k věčné blaženosti.^[De fide]

Bůh předem určil určité lidi pro jejich předvídané hříchy k věčnému zavržení.^[De fide]

Srov. Dogmatika. Olomouc; Matice cyrilometodějská, 1994

Co říká katechismus?

V jakém smyslu je Církev svatá?

Církev je svatá, protože jejím původcem je nejsvětější Bůh; Kristus se za ni obětoval, aby ji posvětil a dal jí moc posvěcovat; Duch Svátý ji oživuje láskou. V Církvi je plnost všech prostředků spásy. Svatost je povoláním každého jejího člena a cílem veškeré její činnosti. Církev v sobě zahrnuje Pannu Marii a nesčetné svaté jako vzory a přímluvce. Svatost Církve je pramenem posvěcení jejích dětí, které uznávají, že zde na zemi jsou všichni hříšníci a stále potřebují obrácení a očistování.

Viz: František Tomášek: *Katolický katechismus*, Praha, 1968.

**„Zachovávej to, co máš,
a budeš svatý.“**
sv. Pio z Pietrelciny

A co to přinese tobě – kromě nebe?

Následovat Krista a hledat sva-
tost znamená mít radost ze života.
Světcí nejsou smutní nebo melan-
choličtí, mají smysl pro humor.

sv. Josemaría Escrivá

Kdybychom byli sjednoceni s Boží
vůlí ve všech těžkostech, stali
bychom se s jistotou svatými a byli
bychom i více šťastni ve světě.

sv. Alfons Maria de Liguori

A jeden paradox na závěr

Paradox: snadněji dostupná je sva-
tost než moudrost, ale lehčí je být
mudrcem než svatým.

sv. Josemaría Escrivá

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Připravila Irena Brožová (podle knihy P. Marka Dundy „Řekli svatí a to platí“ 1., 2. a 3. díl. – všechny tři díly, které vydal A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, je možné objednat pomocí kuponu na str. 39 nebo na www.amims.net a www.fatym.com – zde je také možno přečíst a stáhnout publikace zdarma v elektronické verzi) ■

Řekli svatí a to platí aneb Citáty blahoslovených a svatých (1., 2. a 3. díl)

Každý svazek obsahuje 777 citátů blahoslovených a svatých, které mohou povzbudit, potěšit... Brožurka s výroky svatých a blahoslovených se může stát průvodcem v upřímném hledání správných životních postojů pro každého, kdo o to bude stát. Editorem obou svazků je P. Marek Dunda; formát A5, 80, 84 a 84 stran, doporučený příspěvek na tisk jednoho svazku je 20 Kč; možno objednat pomocí kuponu na straně 39 nebo na www.fatym.com a www.amims.net.

„Kristus je přibitý na kříž, a ty?... Ještě jsi cele ponořený ve svých potěšeních.
Přesněji: přibitý vlastními potěšenými.“

sv. Josemaría Escrivá

Foto z filmu Lektři zázraků

Doktor chudých

*„Vraťte se
k praktikování
své víry a já vám
ručím za to, že vám
to prospěje nejen
na duchu,
ale i na těle!“*
Josef Moscati

Fotografie mladého Josefa Moscatiho, visící v jemu zasvěcené kapli v italském Serinu

Foto: Elisabetta Lepre (CC BY-SA 3.0)

Foto: Flickr/FdW (CC BY-NC-ND 2.0)

Když se v roce 1897 sedmnáctiletý Josef Moscati po maturitě rozhodl, že se stane lékařem, vzbudilo to údiv u všech jeho blízkých. Všeobecně se totiž čekalo, že podobně jako jeho dva starší bratři půjde ve stopách svého otce, který byl významným soudcem v Neapoli. I matka mu domlouvala, vždyť znala jeho citlivou povahu a nedokázala si představit, jak bude její syn denně snášet kontakt s bolestí a utrpením lidí. Tehdy ji překvapil a zároveň i uklidnil, když poodhalil své soucitné srdce, ze kterého toto rozhodnutí vyrůstalo: „... byl bych ochotný si s nemocným vyměnit i místo.“

Objevil své poslání

Co této nečekané volbě Josefa Moscatiho předcházelo? Můžeme vytušit, že svou roli sehrálo setkání s utrpením a chudobou, ale zřejmě i ztráta několika sourozenců, a to zvláště milovaného bratra, a také dvou strýců... Z okna domu, ve kterém bydleli, bylo vidět nemocnici pro nevyčísitelně nemocné. To vše mohlo přispět k jeho volbě. Jisté je, že tento zbožný a velmi nadaný mladík z dobře situované šlechtické rodiny objevil ve službě nemocným své poslání a naplnění Božího plánu.

Měl správně srovnané priority

Josef (italsky Giuseppe) už v době studií udivoval své okolí neobvyklými znalostmi. Vše ale vyvažoval velkou pokorou a vlídným úsměvem, takže u ostatních byl velmi oblíbený a nevnímali ho jako konkurenta. Nebyl v něm ani stín soutěživosti nebo snaha udělat dojem na pana profesora či ostatní posluchače. Na rozdíl od svých spolužáků netoužil po kariéře, penězích a vysokém postavení. Jemu šlo o znalosti a službu nemocným. Ne že by ho nezajímalo veřejné dění nebo kultura; nic ze společenského života mu nebylo cizí, jen měl ve svých zájmech zjevné priority – věnoval jim čas a pozornost podle jasného žebříčku hodnot. Brzy po dokončení studií nastoupil s velkým odhodláním do nemocnice v Neapoli. Služba ▷

zde nebyla snadná a možnosti, jak pomoci, byly velmi omezené.

Zbožný lékař a vědec

Nasadil však všechny své síly a schopnosti a pro jeho skromnost, laskavost, obětavost a odbornost si ho i zde všichni záhy

oblíbili. Stal se pověstným pro své téměř neomylné umění stanovit přesnou diagnózu bez složitých a bolestivých vyšetření. Během své praxe se věnoval také vědecké práci. Sledoval nejnovější objevy v medicíně, publikoval a sám svými poznatky přispíval k účinnější léčbě pacientů. Například jako první v Itálii se věnoval výzkumu léčby cukrovky s využitím inzulínu. Z oboru lékařství napsal 32 knih. Jeho vědecké práce udivují nejen odborností, ale i krásným slohem a jazykem. Navíc jsou proniknuty i náboženským obsahem a nesou známky apoštolského působení. Vždy, když někdo zemřel z nějaké dosud neznámé pří-

činy, neopomenul vykonat pitvu: „Nemůžeme dopustit, aby si smrt odnesla své tajemství a my se z toho nepoučili.“

Vštěpoval medikům celistvý pohled na pacienta

Důležitou součástí Moscatihho života byla péče o studenty medicíny. Věnoval jim zvýšenou pozornost a snažil se jim předat všechno, čím by mohli být v praxi užiteční. Důraz kladl na vnímání pacienta jako celku. Připomínal, že nestačí jen řešit jeho nemoc či zranění. Je třeba trpícího vidět v úplnosti, projevit mu lásku, věnovat pozornost, naslouchat, vstupovat do dialogu s ním a dodávat mu naději. Jako věřící člověk nikdy neopomíjel pou-

Foto: Denver Catholic

Josef (Giuseppe) Moscati

25. července 1880 se narodil v Beneventu.

4. srpna 1903 skládá závěrečnou zkoušku na medicíně.

Duben 1906 – při erupci sopky Vesuv zachraňuje nemohoucí pacienty z nemocnice Torre del Greco na úpatí vulkánu.

1911 propuká v Neapoli epidemie cholery; pověřen představiteli města, aby ji pomohl zvládat, osobně ošetřuje mnohé smrtelně nemocné.

1915–1918 ředitelem vojenského oddělení – operuje stovky raněných vojáků.

12. dubna 1927 umírá náhle na infarkt ve své ordinaci.

16. listopadu 1975 prohlášen Pavlem VI. v Římě za blahoslaveného.

25. října 1987 svatořečen Janem Pavlem II. v Římě.

Jako svého mocného přímluvce jej vzývají lékaři, nemocní, staří a hospice.

V bílých rámečcích jsou snímky z filmu *Giuseppe Moscati – lékař chudých*, u nás distribuovaného ve slovenském znění pod názvem *Lekár zázrakov*.

Foto: 3x z filmu Lekár zázrakov

*Byl si vědom,
že není schopen
pomoci všem
a vyléčit všechny
choroby, ale chtěl
udělat vše, co bylo
v jeho možnostech.
Tam, kde už
nemohl pomoci
jinak, se snažil být
alespoň nablízku
a dodávat důvěru
v Pána Boha.*

Pohled na Neapol

Foto: pixfuel (CC0)

kázat na toho, kdo léčí a má moc uzdravit tělo i duši. Bylo na něm patrné, že se řídí podle zásady, že **nejdříve je třeba myslet**

na spásu duše, a až potom na zdraví těla. Sám vedl poctivý duchovní život. Denně se snažil být na mši svaté – většinou už

v šest ráno. Modlitba a trvalá myšlenka na blízkost Boží byla pro něj samozřejmost. Stále u sebe nosil růženec a střelné modlitby provázely všechno jeho konání.

Cele se dal k dispozici Bohu ke službě

Doporučoval i „léčení Eucharistií“ – věřil, že dobré přijetí Pána vzbudí v člověku sílu pro uzdravení nebo pro přijetí Boží vůle. „Kdo přijímá denně Svaté přijímání, ▷

Bylo na něm patrné, že se řídí podle zásady, že nejdříve je třeba myslet na spásu duše, a až potom na zdraví těla.

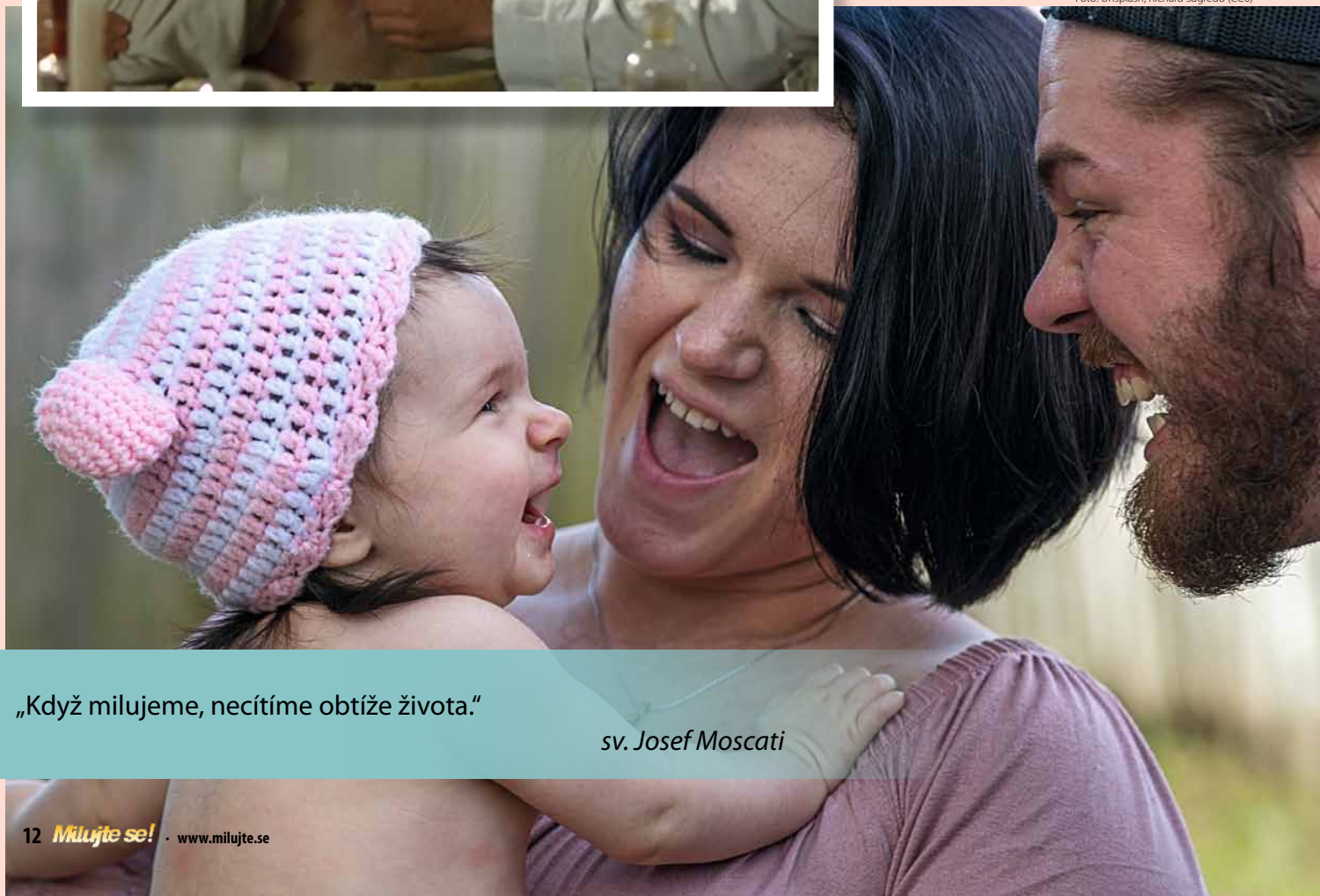
Foto: 2x z filmu *Lekár zdrazkov*

Foto: Unsplash, Richard Sagredo (CCO)

Je třeba trpícího vidět jako celek, projevit mu lásku, věnovat pozornost, naslouchat, vstupovat do dialogu s ním a dodávat mu naději.

má ohromnou sílu a dokáže překonat utrpení života a pokušení.“ Kvůli jeho hluboké osobní zbožnosti se někteří podívovali, proč se nestal knězem. Rozpoznal, že tudy nevede jeho cesta. Přesto však zůstal svobodný, složil soukromý slib čistoty, „aby mohl svobodněji a lépe sloužit svým bližním, zvláště nemocným“. Žil životem zcela vydaným službě Bohu a potřebným. Zakoušel, že důvěryplná odevzdanost Bohu je základem vnitřní rovnováhy. Dostavily se mnohé úspěchy. Bůh hojně žehnal.

„Když milujeme, necítíme obtíže života.“

sv. Josef Moscati

Křesťané ve společnosti

Základní otázky sociální nauky
Církve

3 DVD s 9 dokumentárními filmy
po 30 minutách:

Křesťanská sociální etika
Rodina a společnost
Právo a spravedlnost
Veřejná moc
Daně
Mezinárodní řád
Pracovní vztahy
Podnik
Trh

Sociální učení Církve přináší základní pravidla, podle kterých je možné uspořádat vzájemné vztahy lidí, společenských skupin, celých národů. Sociální učení Církve se nevyhýbá žádnému palčivému problému naší doby a přináší řešení důstojné člověka, které může vést k mírové spolupráci mezi národy i mezi různými společenskými vrstvami při budování spravedlivého světa a společnosti.

Sérii 3 DVD si můžete objednat pouze za příspěvek na výrobu 60 Kč + poštovné na adrese redakce:

Milujte se!

Náměstí 20

671 03 Vranov nad Dyjí

nebo e-mailem na: apostolat@fatym.com

Můžete použít i objednávkový kupon na str. 40.

Sestry Matky Terezy v neapolských uličkách

Foto: Flickr, Eric.Parker (CC BY-NC 2.0)

Hledal, jak pomoci, ne kariéru

Není divu, že takový odborník brzy postupoval, a to až do vedení nemocnice. A otvíral se i další kariérní postup. Když mu, a to už od mladých let, byla nabízena další výnosná atraktivní místa a posty, netoužil po nich a rád je přenechával jiným. Sám chtěl zůstat nablízku svým nemocným a chudým. Těch bylo

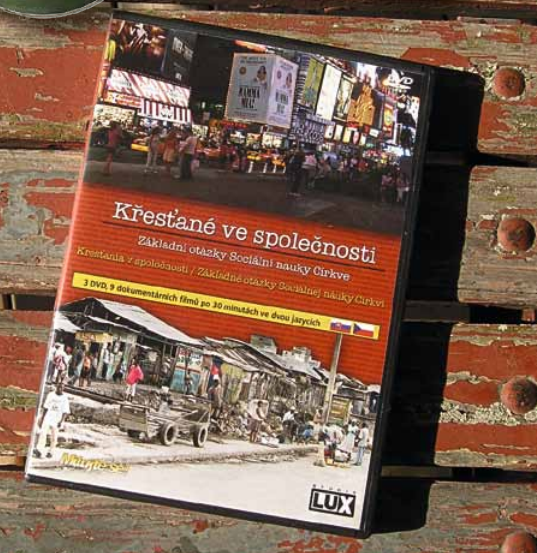
v Neapoli té doby velmi mnoho. Čím víc poznával těžké a mnohdy i bezvýhodné podmínky chudých, tím víc toužil hledat cesty, jak pomoci.

Opravdový zájem jako součást apoštolátu

Josef Moscati se nespokojil jen s tím, že poskytl lékařskou pomoc a od chudých si za to nic nevzal, ale často ještě ▶

„Odchodem do nebe se skončí všechny naše problémy.“

sv. Josef Moscati

*Čím víc poznával
těžké a mnohdy
i bezvýchodné
podmínky
chudých, tím víc
toužil hledat cesty,
jak pomoci.*

Foto: 2x z filmu Lékař z Bratřovic
chudému pacientovi vložil do receptu peníze, aby si za ně mohl vyzvednout léky. Chudé navštěvoval i osobně ve volných chvílích, přinášel útěchu a také většinou něco k jídlu. Když se zajímal o zdravotní stav svých pacientů, nebylo mu lhostejné ani to, v jakých podmínkách žijí. Byl si vědom, že není schopen pomoci všem a vyléčit všechny choroby, ale chtěl udělat vše, co bylo v jeho možnostech. Tam, kde už nemohl pomoci jinak, se snažil

Foto: Unsplash, Engin Akyurt (CC0)

Foto: Freepik.com, Wayhomestudio

*„Budte hluší
ke chvále i kritice,
obrněte se proti
lidské závisti
a buďte vždy
ochotní nasadit se
pro dobré dílo!“*

sv. Josef Moscati

být alespoň nablízku a dodávat důvěru v Pána Boha. Psal též mnoho dopisů, ve kterých povzbuzoval, dodával naději a důvěru v Boží lásku. Všeobecně se o něm vědělo, že je hluboce věřící, a jeho všestranně poctivý život byl pro mnohé výmluvné svědectví, které umocňovalo jeho apoštolát.

Nemyslel na sebe

Touha účinněji pomáhat vedla doktora Moscatiho k tomu, že si zřídil ordinaci

Foto: z filmu Lékár zázrakov

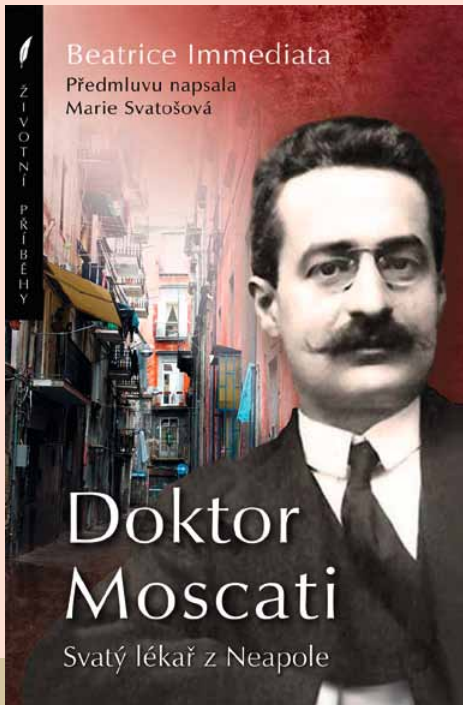
i ve svém bytě, kde se mu o domácnost starala jeho starší sestra Anna, zvaná Nina. Pro ni nebylo vždy lehké bratra pochopit, i když ho chtěla všemožně podporovat. Když přicházel odpoledne z nemocnice domů, čekávali zde na něj již mnozí nemocní, a to i ze vzdálených míst, a on ordinoval často až do pozdních nočních hodin. Nikdy se nešetřil, ani v tom

nejmenším nemyslel na sebe, rozdával se na všechny strany. Podporoval chudé tak štědře, že se dokonce dostal do situace, kdy už neměl z čeho dávat. Měl však ve svých prioritách zcela jasno. Nezaváhal a rozprodal cenný majetek po rodičích, aby mohl pomáhat dál. Sám žil velmi skromně s odůvodněním, že z lásky k Bohu se musí zříci zbytečných výhod. ▶

Nepochopení a problémy

Moscatiho přístup k profesi a životu byl pro jeho mnohé blízké nepochopitelný a nepřijatelný. V té době to bylo něco zcela nového a neobvyklého. V italském filmu *Lékař zázraků* z roku 2007 je pěkně zachyceno, jak se Josef Moscati dostával díky tomuto svému přístupu nezaviněně do situací, kdy mu lidé z jeho okolí dávali pocit, že jim svým upřednostňováním chudých a nemocných ubližuje. Stalo se to například tehdy, když si přivedl přímo domů vážně nemocnou osobu a tím zcela zaskočil svou sestru Ninu nebo když kvůli akutnímu případu, kdy se musel věnovat nemocnému, promeškal večeři s rodinou

*Je jeden z těch,
kteří sami na sobě
dokazují,
že věda a víra si
neodporují,
ale naopak.*

Knihu **Doktor Moscati – Svatý lékař z Neapole** od spisovatelky Beatrice Immediaty si můžete objednat v nakladatelství Paulínky na www.paulinky.cz s 12% internetovou slevou za 219 Kč. Předmluvu napsala Marie Svatošová.

své snoubenky, a tak se začaly hatit plány na jejich manželství. Bylo pro něj vždy velmi těžké žít s pocitem, že je to on, kdo ubližuje těm, které má rád. Ve skutečnosti však byl nevinný a vinu mu podsouvali ti, kdo lpěli na představě, kterou si o něm vytvořili a do které se jim on se svým širokým srdcem nemohl vejít. Moscati však neměl na výběr: chtěl-li zůstat věrný svému svědomí, nemohl jednat jinak.

Bůh přebírá zodpovědnost

Film pak zachycuje zkušenost neapolského lékaře, která se dá i zobecnit a která se opakuje u těch, kdo jsou věrni svému svědomí. Je to zkušenost, že Bůh přebírá zodpovědnost za ty, kteří jsou mu věrni, a pomáhá, aby se z nezaviněných mínusů, které vypadají jako nepřekonatelné, časem staly plusy. Stejně tomu bylo u Josefa Moscatiho a stejně je tomu u každého dalšího, kdo je věrný Pánu – Bůh neoponechá své věrné v zapomnění.

Věřící vědec

Doktor Moscati žil sice v poměrně značné chudobě, zcela nepřiměřené pro lékaře té doby, ale bylo na něm patrné, že žije šťastným, radostným a naplněným životem. Těžko vytušit, kolika potřebným pomohl. Proto není divu, že ho lidé milovali a uznávali. Uznání si zaslouží i ohledně svého vědeckého přínosu, který vůbec není zanedbatelný. Vychoval řadu následovníků, přinesl nové léčebné metody a napomohl k vnímání pacienta v jeho celistvosti a důstojnosti. Nedožil se sice ani padesáti roků – léta vysilující práce se podepsala na jeho zdraví –, ale byl a zůstává příkladem katolického laika, který se dal na svém místě plně k dispozici Bohu. Je jeden z těch, kteří sami na sobě dokazují, že věda a víra si neodporují, ale naopak: ve světle víry věda pravdivě poodhaluje to, co do stvoření již dávno vložil Bůh a co člověk může postupně objevovat a využívat.

P. Marek Dunda (prameny jsou uvedeny za následujícím článkem) ■

V souvislosti s pitvou občas k medikům prohodil: „Tady končí lidská pýcha. Nenávist v srdci, miliony na kontě, obžerství... A potom? Tohle z nás zbude! Smrt je velmi poučná záležitost. Kdybychom o ní rozjímali častěji, možná bychom byli lepšími lidmi.“ S nemocí a smrtí byl svatý Josef Moscati jako lékař stále v kontaktu. Ale byl v intenzivním kontaktu i s Bohem... A k čemu tento lékař a světec došel?

Foto: Flickr, petrjir1961 (CC BY-NC 2.0)

„Smrt je velmi poučná záležitost. Kdybychom o ní rozjímali častěji, možná bychom byli lepšími lidmi.“

„Prvním lékařem je Bůh...“

„Nemocní jsou obrazem Ježíše Krista (...) a činnost sester a ošetřovatelek v nemocnici spočívá ve spolupráci s nekonečnou láskou, která pomáhá, odpouští, posvěcuje.“

„Lékař stojí v prvním řádku. Často se setkává s lidmi, kteří se navzdory svým chybám vrací k víře svých otců. Pod tlakem utrpení touží po útěše. Šťastný je ten lékař, který vytuší tajemství těchto duší a dokáže je znovu zapálit.“

„Mějte na paměti, že nemáte pečovat jen o těla, ale také o ubohé duše, které se k vám utíkají. Kolika bolestem ulevíte spíše radou a nasloucháním než strohým receptem, s nímž je pošlete do lékárny!“ (To je rada nejen pro lékaře a ostatní zdravotníky. Část o naslouchání může být velmi užitečná i všem, kteří o nemocné jakkoliv pečují – třeba ve svých rodinách – nebo se jim snaží pomáhat ve svém okolí, v sousedství...)

„Prvním lékařem je Bůh. On je Pánem života i všech darů (...), z jeho bohatství pochází zdravá duše i tělo a jiné dary.“

„Jak netrpět, když vidím, kolik duší je vzdálených od Boha. Chtěl bych je všechny přivést k nohám Ježíšovým, aby se všichni obrátili.“

„Blahoslavení jsme my lékaři, i když často nedovedeme zabránit nemoci, jestliže pamatujeme, že mimo tělo, které léčíme, máme před sebou nesmrtelnou lidskou duši.“

„Pamatujte na to, že vaši pacienti mají především duši, k níž se musíte umět přiblížit a pomoci jí, aby se přiblížila k Bohu.“

„Bůh nikdy nikoho neopouští. Čím více se cítíte osamělí, opomíjení, potupení, nepochopení..., že se až hroučíte pod tíhou té hrozné nespravedlnosti, tím více pocítíte tajemnou sílu, která vás podpírá a nad níž budete žasnout, až se zase upokojíte. A touto silou je Bůh!“

Víra neodstraní bolest ze ztráty, ale pomáhá člověku, aby ji pokojně přijal. Dodává důvěru, že nejsme od Boha opuštěni, ale že se o nás postará stejně dobře jako ti, kteří nás opustili.

„Je jen jedna skutečná sláva, jedna naděje, jedna velikost – ta, již Bůh slibuje svým věrným služebníkům.“

„Jestliže člověk miluje Pána, necítí tolik tíhu a trápení, dokonce mu sládnou. A je-li něčí láska k Pánu opravdu silná, začíná po utrpení toužit, zamiluje si jej.“

„Kdykoli Bůh přichází do našeho srdce ve Svatém přijímání, dává nám pokoj, schopnost se odevzdat, odvahu a naději.“

Foto: napoli/fanpage.it

Z myšlenek sv. Josefa Moscatiho připravil
P. Marek Dunda ■

Zdroje pro oba články:

Immediata, Beatrice: *Doktor Moscati. Svatý lékař z Neapole*. Praha: Paulínky, 2021.

Krausová, Jitka Dominika: *Eskulapova hůl, lampa a kříž*. Vranov nad Dyjí: A.M.I.M.S., 2021.

Svěťci k nám hovoří... sv. Josef Moscati.

Dostupný z WWW:

<http://www.catholica.cz/?id=1173>

A pravda vás osvobodí

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Jaké je povolání věřících laiků?

Vlastním povoláním věřících laiků je sloužit Božím království tím, že prozařují a pořádají časné záležitosti podle Boha. Uskutečňují tak povolání ke svatosti a apoštolátu, jež se týká všech pokřtěných.

Jak se laici podílejí na Kristově prorockém úřadu?

Podílejí se na něm tím, že stále více přijímají ve víře Kristova slova a hlásají je světu svědectvím života i slovem, evangelizační činností a katechezí. Tato evangelizační činnost nabývá zvláštní účinnosti tím, že je prováděna v běžných světských podmínkách.

Srov. „Kompendium Katechismu katolické církve“, Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2006.

Pokud Bůh někoho povolá k sobě, vždycky sám zaujme jeho místo.

Foto: Unsplash, Foad Roshan (CC0)

Po malých krůčcích

Jeden mladý student měl ohromnou chuť starat se ve svém životě jen o lidské dobro. Jednoho dne navštívil svatého Františka Saleského s dotazem: „Co mám dělat, aby byl ve světě pokoj?“

Svatý František Saleský mu odpověděl: „Nebouchat tak silně dveřmi...“

Z mnohých malých nedorozumění a nepříjemností se vyvinou velké spory. Mnoho rozvodů začíná zapomenutými ponožkami pod postelí. Ale také velké lásky jsou tvořeny mnoha maličkostmi.

Ke vzdálenému cíli se nedostaneš skokem, ale mnoha kroky. Platí to i o svatosti...

Foto: Unsplash, Olivia Bliss (CC0)

Foto: Flickr, Thomas Hawk (CC BY-NC 2.0)

Příběh o zlém vlkovi

Aleš, tři roky: „Vyprávěj mi pohádku o zlém vlkovi.“ Lída, deset let: „Ale ne, nejsou zlí vlci, jsou jen nešťastní vlci.“

Nejsou lidé zlí... Minimálně v naprosté většině případů...

Snažíš se je tak vidět?

2x Bruno Ferrero (z knihy „Příběhy pro potěchu duše“, Portál, 2006 – redakčně upraveno; knihy s krátkými příběhy pro zamyšlení můžete objednat na <https://nakladatelstvi.portal.cz/> – viz též upoutávka na této straně) ■

Knihy z Portálu

<https://obchod.portal.cz>

Portál byl založen v roce 1990 Salesiánskou provincií Dona Boska s cílem pomáhat při výchově dětí a mládeže. Od začátku se proto zaměřil především na publikace z oborů pedagogika, psychologie a sociální práce, a to na odborné i populární úrovni. Později přibýly knihy pro rodiče i děti, jak z oblasti beletrie, tak rozvíjející tvořivost. Nedílnou součástí knižní produkce jsou rozhovory, spirituální tituly, beletrie a non-fiction. Veškerou produkci nakladatelství Portál (včetně akčních slev) najdete na webu obchod.portal.cz.

Na poslední chvíli

V neděli večer mi spolužačka z Prahy telefonovala, že její švagr, který ležel v tu dobu v nemocnici v Opavě, je vážně nemocný. Zeptala jsem se, oč vlastně jde, a usoudila jsem, že by měl být zaopatřen, tj. posílněn svátostmi. Tak jsem to alespoň vnímala já i má spolužačka.

Byl tu ale problém. Její sestra, manželka nemocného, mi sdělila, že je to s jejím manželem skutečně velmi vážné, ale že on nezná pravdu o svém zdravotním stavu. Měli ho pustit domů z nemocnice druhý den ráno. Jenže jak už to bývá,

v pondělí nastaly komplikace, musel podstoupit ještě nějaký zákrok a zůstat další den v nemocnici. Byl za ním kněz, ale

nechat se zaopatřit (tj. přijmout svátost pomazání nemocných – pozn. red.) zatím nechtěl.

Lhát vážně nemocným?

Je třeba jednat citlivě, ale být pravdivý. Je-li situace vážná, řekněme to. Ale nikdy neberme naději. Ta je vždy, protože i tehdy, když již lékaři nemohou dělat nic, Bůh může konat zázraky. A někdy je skrze svátost pomazání nemocných dělá! (Víc v infoboxu „Účinky svátosti pomazání nemocných“.)

Lži nemocnému nepomůžeme, ale zaviníme, že se nemocný na odchod z tohoto světa a na setkání s Bohem nepřipraví včas. Nabídnout setkání s knězem, přijetí svátosti smíření, Svatého přijímání a svátosti nemocných je velmi důležité. Někdy je třeba jednat „diplomaticky“, vždy s láskou, ale neodkládejme to! Protože „potom“ už může být pozdě.

Naopak nikdy není „zatím příliš brzy na zavolání kněze“, protože svátost nemocných má význam při jakékoliv vážnější nemoci a jedním z účinků může být i tělesné uzdravení, je-li to pro spásu nemocného prospěšné. A svátost smíření (svatá zpověď) a přijetí Eucharistie (Svaté přijímání) jsou důležité pro každého...

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-SA 2.0) - © Mazur/facev.org.uk

Udílení svátosti pomazání nemocných (s použitím oleje nemocných, který každoročně žehná v katedrále biskup na Zelený čtvrtek dopoledne). Tato svátost není určena jen pro staré!

V ten den odpoledne se od své manželky dověděl, jak na tom po zdravotní stránce je, řekla mu i přesnou diagnózu. Co se asi v jeho duši a myslí odehrávalo, to věděl jen on sám a Bůh. Druhý den byl z nemocnice propuštěn domů, odpoledne ho už na jeho přání navštívil kněz – ten stejný, který byl v nemocnici, protože nemocný bydlel kousek od kostela – a udělil mu svátost nemocných.

Večer cestou z práce jsem se u nemocného zastavila, viděla jsem smutnou rodinu. Jeho manželka i já jsme byly rády, že se nám na poslední chvíli podařilo společně mu zajistit pomazání nemocných, vlastně už „poslední pomazání“. V tomto případě šlo opravdu o hodiny, které ho dělily od věčnosti, protože za dvě hodiny po mém odchodu zemřel.

Chci uvést, že za jeho přechod na věčnost se modlilo hodně lidí, včetně kněží.

Neodkládejte!

Chtěla bych povzbudit ty nemocné, kteří se bojí nebo jakkoli se zdráhají přijmout tuto svátost posily, aby s tím neotáleli. Vždyť neznáme den ani hodinu, kdy nás Pán z tohoto světa povolá.

Tuto svátost můžeme přijmout opakovaně (zvlášť pokud se stav nemocného

Účinky svátosti pomazání nemocných

Odpověď nám dává katechismus. Říká, že milost svátosti pomazání nemocných působí tyto účinky:

- spojení nemocného s Kristovým utrpením, k jeho vlastnímu prospěchu i k prospěchu celé Církve;
- útěchu, pokoj a odvahu, aby křesťansky snášel utrpení nemoci nebo stáří;
- odpuštění hříchů, jestliže je nemocný nemohl obdržet ve svátosti pokání;
- uzdravení, jestliže to prospívá ke spáse duše;
- přípravu na přechod do věčného života.

zhorší – pozn. red.) a nebojme se ji nabídnout svým blízkým nebo i svým přátelům. Oni nás budou na věčnosti svou přímlovou provázet tímto naším pozemským životem.

Regina (zkráceno) ■

Tuto svátost můžeme přijmout opakovaně a nebojme se ji nabídnout svým blízkým nebo i svým přátelům.

Struktura modlitby růžence

Úvod:

- Znamení kříže • Věřím v Boha
- Otče náš • 3x Zdrávas Maria (po jménu Ježíš postupně prosíme o tři Božské ctnosti: 1. v kterého věříme, 2. v kterého doufáme, 3. kterého nade všechno milujeme) • Sláva Otci

Pět desátků:

- Otče náš • 10x Zdrávas Maria (po jménu Ježíš se přidávají růžencová tajemství) • Sláva Otci

I. Tajemství radostná (pondělí, sobota):

1. kterého jsi z Ducha Svatého počala
2. s kterým jsi Alžbětu navštívila
3. kterého jsi v Betlémě porodila
4. kterého jsi v chrámě obětovala
5. kterého jsi v chrámě našla

II. Tajemství světla (čtvrtek):

1. který byl pokřtěn v Jordánu
2. který zjevil v Káně svou božskou moc
3. který hlásal Boží království a vyzýval k pokání
4. který na hoře Proměnění zjevil svou slávu
5. který ustanovil Eucharistii

III. Tajemství bolestná (úterý, pátek):

1. který se pro nás krví potil
2. který byl pro nás bičován
3. který byl pro nás trním korunován
4. který pro nás nesl těžký kříž
5. který byl pro nás ukřižován

IV. Tajemství slavná (středa, neděle):

1. který z mrtvých vstal
2. který na nebe vstoupil
3. který Ducha Svatého seslal
4. který tě, Panno, do nebe vzal
5. který tě v nebi korunoval

Po každém desátku:

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchráň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Závěr:

• Zdrávas Královno • Oroduj za nás, Královno posvátného růžence, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních. • Modleme se: Bože, tvůj jednorozenný Syn nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme, ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Je vhodné ještě připojit modlitbu na úmysl Svatého otce.

Foto: Salesianos Paraguay

Důvěra Dona Bosca

V roce 1847 koupil Don Bosco dům, který měl sloužit jako útulek pro mládež z ulice. Neměl však ani korunu a během čtrnácti dnů měl zaplatit. Jeho matka si dělala velké starosti. Don Bosco jí řekl:

„Pověz mi, mami, kdybys ty peníze měla, dala bys mi je?“

„Samozřejmě!“

„Tak jak bychom si tedy mohli myslet, že Bůh, náš Otec, není stejně tak štědrý jako ty!“

A týden před uplynutím lhůty peníze přišly.

**Bůh, náš Otec,
není stejně tak štědrý?**

Foto: Flickr, hape662 (CC BY 2.0)

Humor Thomase Mora

Anglický král Jindřich VIII. se v roce 1534 nechal prohlásit nejvyšším představeným církve v Anglii. Jeho kancléř Thomas More ho odmítl v novém úřadě uznat, a tak byl uvržen do vězení.

Řediteli věznice bylo nepříjemné, že musí uvěznit tak čestného člověka. More ho vzal přátelsky kolem ramen a řekl:

„Nedělejte si starosti! Jedněte se mnou úplně stejně jako s ostatními vězni! A kdybys si přece jen stěžoval na bydlení nebo stravu, klidně mě vyhodte na ulici!“

Ke svatosti patří i humor!

2x Pierre Lefèvre & Bruno Perrinet (z knihy „Nevšední příběhy“, Karmelitánské nakladatelství, 2001 – redakčně upraveno; knihy s krátkými příběhy pro zamyšlení můžete objednat na <http://eshop.cirkev.cz/> – viz též upoutávka na této straně) ■

The screenshot shows the homepage of eshop.cirkev.cz. At the top, there are navigation links for 'Církev.cz', 'E-shop', 'Karmelitánské nakladatelství', 'Katolický týdeník', 'Církevní rozhlasová společnost', and 'O portálu'. Below this is a search bar with the text 'Hledejte knihy, témata a další produkty...' and a 'Hledat' button. There are also icons for 'Akce', 'Přání', and 'Kobík'. The main content area features a 'karmelitánské knihkupectví' logo and a 'Hlavní nabídka' section with four book covers: 'Mateřství a jeho praktický i duchovní rozměr' (67 Kč), 'Slovo máji děti' (103 Kč), 'Slovo a život' (270 Kč), and 'Co přináší život' (92 Kč). Below this is a 'Novinky' section with several book covers, including 'VĚST JAKO PASTÝŘ' by Karel Lohm, 'DÍVKY POD HLADINOU' by Jana Běhounová, 'Svatí klášterní' by Jan Štábl, and 'Rodiče, máme vás rádi' by Erhard Martin.

2200 vlastních vydaných titulů • 21 originálních edičních řad • nový e-shop

Objednávky on-line nově na eshop.cirkev.cz

Karmelitánské nakladatelství vydává knihy pro muže a ženy, rodiny s dětmi, pro duchovní a pastorační pracovníky či studenty teologie. V nabídce jsou knihy pro účastníky duchovních cvičení, učitele náboženství, katechety, ale i maminky, které si chtějí u dobré knížky odpočinout.

Ovce

Foto: Unsplash, Jo-Anne McArthur (CC0)

Jeden pastýř vedl krajinou své stádečko ovcí a procházel kolem studny obehnané kamenitou zídkou.

Jedna nerozvážná ovce se rozběhla právě na tu stranu a myslela si, že překážku – zídku – přeskochí. Zřítíla se však do studny.

Vzápětí se za ní vydaly další dvě ovečky, potom tři a nakonec všechny. Zbytečně se jim pastýř snažil voláním a naříkáním zabránit v cestě, ovce jako by se zbláznily. Skákaly přes zídku jedna za druhou.

Nezmohl vůbec nic: všechny postupně přeskochily zídku – a zřítily se do studny. Pastýř se samým smutkem rozplakal.

...

Často slýchávám: „To je dnes normální. Tak to dělají všichni.“

Říká to dnes hodně lidí... Velmi se ale mýlí:

1. *Normální* není to, co dělají všichni nebo většina (to je jen *běžné* nebo *obvyklé*). *Normální* je jen to, co *odpovídá normě* – tedy jen to, co je *správné*.
2. Kdo dělá to, co dělají všichni, dopadne tak jako všichni ostatní!

Připravil P. Pavel Zahradníček ■

Zdroj: Pellegrino, Pino. *Příběhy pro osvězení duše*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2012.

Foto: Freepik.com

Kdo dělá to, co všichni, dopadne tak jak oni! A nebo ještě hůř...

Foto: Unsplash, Markus Spiske (CC0); Associazione Amici di Carlo Acutis / montáž: MSI

Mladý programátor na cestě ke svatosti

Carlo Acutis byl prohlášen za blahoslaveného 10. října 2020 v bazilice svatého Františka v Assisi a jeho svátek byl stanoven na 12. října, což je výroční den jeho narození pro nebe – takto je výstižnější nejen v jeho případě nazývat den úmrtí – pokud jde o ty, kteří žili svatě. Tento patnáctiletý italský teenager upoutal značnou pozornost už během svého kratičkého života a vše napovídá, že lavina zájmu o něj, vyvolaná jeho příkladem, ale i mocnou přímluvou, bude pokračovat i v budoucnu. Čím tolik upoutal a upoutává? Pro mnoho lidí je zajímavý právě díky své „normálnosti“, i když jeho svatost je nepřehlédnutelná.

„Moderní“ kluk

Carlo je zřejmě prvním blahorečeným, který leží v rakvi v džínách a ve své oblíbené mikině. Je to symbolické, protože

svou mimořádnou svatost žil uprostřed tohoto světa, plného rozmanitých krás, vymožeností a nástrah, ve zcela běžném životě teenagera na začátku 21. století.

Tento obyčejně neobyčejný mladík vyrůstal převážně v Miláně jako jediný syn v dobře situované, můžeme dokonce říci bohaté rodině. Bylo mu dáno skvělé nadání, a to především co se týče informatiky a všeho kolem počítačů, elektroniky, internetu a moderních komunikačních technologií. Měl spoustu přátel, rád hrál počítačové hry, programoval a vytvářel internetové stránky – v této oblasti dokonce spolupracoval i přes svůj mladý věk s Vatikánem. Hodně filmoval a svými nápaditými videi bavil své nejbližší okolí. Nepřehlédnutelná je jeho láska ke zvířatům – domácí pesek, zlaté rybičky a kočky byli samozřejmě součástí jeho života. Ten utvářely i blízké vztahy s prarodiči, u kterých zvláště o prázdninách rád

pobýval. S rodiči jezdil na výlety po Itálii i do zahraničí, ale nejraději se vracel do Assisi, kde si později přál být i pohřben.

Syn vede k víře rodiče

Vše, co bylo doposud zmíněno, prožívá dnes mnoho mladých. Ale je zde ještě něco velmi mimořádného. Už od útlého dětství bral Carlo velmi vážně vše, co učí víra, a snažil se to uvádět do svého života. Nabízí se otázka, kde se to v něm vzalo. Sami rodiče přiznávají, že oni tou příčinou nebyli! K hlubšímu životu víry je přivedl teprve on. Jednou se novináři

ptali jeho maminky, jak vůbec objevil víru, když rodina byla prakticky nevěřící, a paní Antonie bez obalu přiznala: „Určitě ne zásluhou nás rodičů, to klidně zveřejněte... Mě osobně Carlo zachránil. Byla jsem ve víře negramotná.“

Odkud tedy? Snad z více pramenů...

Kde jsou tedy kořeny jeho zbožnosti? Můžeme jen tušit, že určitý vliv na něj mohl mít poměrně krátkodobý příklad jedné z jeho „chův“ v útlém dětství – nebo jak se dnes říká au pair (opěrky) – mladé a zbožné dívky z Polska. Nebo mu to snad vymodlila už kdysi dávno prababička, o které bylo známo, že se ode dne své svatby denně modlila růženec? I to je možné, vždyť teprve na věčnosti se dovíme, kam až dosáhly modlitby a co vše ovlivnilo. Zatím to pro nás zůstává tajemstvím, a to i v případě Carla Acutise a jeho neobvyklého „tahu“ ke zbožnosti. ▷

„Mě osobně Carlo zachránil. Byla jsem ve víře negramotná,“ říká Carlova matka.

Foto: 4x Associazione Amici di Carlo Acutis

Kde jsou tedy kořeny jeho zbožnosti? Možná příklad jedné z jeho „chův“ z dětství – mladé a zbožné opěrky z Polska.

Carlovy snímky z rodinného alba Acutisových

Nebo mu víru vymodlila už kdysi dávno prababička, o které bylo známo, že se ode dne své svatby denně modlila růženec?

bl. Carlo Acutis

* 3. května 1991 (Londýn)
† 12. října 2006 (Monza)

Blahořečen 10. října 2020
v Assisi

Atributy*: Nejsvětější svátost
oltářní, růženec, notebook

Patron mladých počítačových
programátorů

* *Atributy (atribut = přívlastek)
jsou předměty, se kterými je světec
zobrazován (např. svatý Petr s klíči,
svatý Pavel s mečem a knihou...)*

Foto: 2x Associazione Amici di Carlo Acutis

Carlo Acutis a jeho dlouholetý kamarád
Rádžes Mohur, kterého znal od svých 4 let

Víra – součást života!

Jeho prožívání víry bylo patrné především v praxi. Vždy opakoval, že největší dar, který Bůh dal lidem, je jednorozený Syn Boží Ježíš Kristus, a mrzelo ho, že ho všichni neznají. Snažil se být pokud možno denně na mši svaté a účinně z ní dokázal čerpat. Svátosti – zvláště svatá zpověď a svatě přijímání – pro něj hodně znamenaly. Svoje biřmování prožil tak intenzivně, že pak chtěl napomoci i dalším, aby je mohli přijmout a připravoval je na ně.

*Teprve na věčnosti
se dovíme, kam až
modlitby dosáhly
a co vše ovlivnily.*

Měl to jasně srovnáno

Rád se modlil denně růženec a za svou víru se nestyděl, i když musel jít mnohokrát proti proudu. Když se stalo, že se setkal s námitkami a opačnými názory, nikdy se nenechal vyvést z klidu a své jednoznačné postoje vždy s pokorou, vlídností, ale i s neústupnou důsledností v podstatných věcech dokázal obhájit.

Pokaždé ho trápilo, když viděl, že si někdo zahrává s hříchem a tím riskuje, že by mohl skončit v pekle. Nejednou si posteskl: „Kdyby lidé věděli, jak riskují, když překračují Boží přikázání, dávali by si mnohem větší pozor, aby se nedopouštěli těžkých hříchů, a více by také napomínali druhé, kteří nežijí v souladu se svým křtem.“ Sám se modlil za milost, aby po své smrti nemusel přijít ani do očistce, ale přímo do nebe.

Nepřehlédnutelný...

V kolektivu spolužáků byl velmi oblíbený. To v jeho případě není jen nějaká fráze z nekrologu. Nejenže vždy ochotně poradil a pomohl, ale zvláště vynikal pozorností vůči těm, kteří byli v nějaké ztížené pozici, například proto, že je ostatní moc nepřijímali anebo že byli z rozpadlé rodiny nebo patřili mezi přistěhovalce. Nedělal rozdíly a všichni věděli, že je tu pro každého.

Pro mnohé bylo až nepochopitelné, jak se dokázal štědře dělit, a dokonce ze svého kapesného přispívat potřebným přímo na ulici. Sám je vyhledával. Spjoval lásku k Bohu a k lidem s lehkostí, kterou nešlo přehlédnout. Něco, co bylo u kluka jeho věku velmi neobvyklé.

K tomu všemu vynikal ještě mimořádnou pokorou a radostností. Pochopil, že k tomu, aby lidé měli člověka rádi, je třeba

*„To jediné, o co
je třeba prosit
v modlitbě, je
touha po svatosti.“
bl. Carlo Acutis*

www.miracolieucaristici.org

Web, na kterém Carlo Acutis zkatalogizoval eucharistické zázraky, je nejen v italštině, ale i v angličtině, ruštině, němčině a dalších jazycích. Doporučujeme!

Foto: pxfuel (CCO)

být pokorný. Inspiraci čerpal u světců. A sám toužil stát se svatým a přímo za to se i modlival. Prosil: „Ježíši, udělej ze mě takového svatého, jakým mě chceš mít.“

Chtěl svědčit o tom, co sám poznal

Nevynechal žádnou příležitost, aby svědčil o kráse a užitečnosti víry. Mnohým tak pootevřel cestu ke svátostem nebo do Církve. Tyto jeho evangelizační úspěchy ho zase zpětně povzbudily a ještě jeho horlivost a víru upevnily.

Jeden příklad za ostatní. Carlo se často setkával s imigranty pracujícími v Itálii, někdy už šlo o několikátou generaci přistěhovalců. Mnozí z nich byli buddhisté a hinduisté. Vroucně se modlil, aby i oni mohli poznat Krista. Jeden z nich, jme-

noval se Rádžes, často pomáhal v domě Acutisových a Carlo si ho velmi oblíbil. Znal ho od svých čtyř let. Hrávali si spolu a později ho Carlo brával na své dobročinné výpravy za bezdomovci a žebráky.

„Budeš šťastnější, když se přiblížíš k Ježíši“

Rádžes na něj vzpomíná: „Byl hluboce věřící a často mi dával katecheze o katolické víře. Já jsem byl tehdy hinduista, navíc původem z bráhmanské kasty. On mi ale opakoval, že bych byl v budoucnu šťastnější, kdybych se přiblížil k Ježíši. Občas mi vyprávěl příběhy ze života biblických postav a svatých. Katechismus znal skoro nazpaměť a všechno uměl skvěle vysvětlit. Podařilo se mu nadchnout mě pro svátosti. Postupně jsem jeho rady začal

V posledních měsících života zkatalogizoval všechny eucharistické zázraky.

brát vážně. Stal se mi učitelem autentického křesťanského života. Nakonec jsem přijal křest. Carlo mě „nakazil“. Jeho hluboká víra, veliká láska a čistota byly výjimečné. Takový mladý, hezký a bohatý kluk obvykle dává přednost úplně jinému životnímu stylu...“

DCERY SV. PAVLA – PAULÍNKY

Jsme řeholní kongregace, která byla založena v Itálii v roce 1915 a Církví definitivně schválena v roce 1953. Název naší řeholní rodiny vyjadřuje hluboký vztah s apoštolem Pavlem. Od něho čerpáme inspiraci pro celý náš životní styl – spiritualitu i apoštolát. V současnosti působíme ve více než 50 zemích celého světa. V České republice jsme přítomni od roku 1993. Posláním Dcer sv. Pavla je prožívat své řeholní zasvěcení a apoštolsky působit v oblasti všech sdělovacích prostředků. Tisk, rádio, televize, internet i digitální média, to vše jsou prostředky k hlásání evangelia a práce s těmito prostředky je pro nás autentickou cestou svatosti. Kongregace Dcer sv. Pavla je součástí tzv. paulínské rodiny, do níž patří mužská řeholní kongregace se stejným zaměřením, další 3 ženské kongregace (každá se specifickým zaměřením), 4 sekulární instituty (pro svobodné muže, pro svobodné ženy, pro manželské páry a pro diecézní kněze) a jedno laické sdružení.

Kontakt: paulinky@paulinky.cz, www.paulinky.cz, FB: DcerySvatehoPavla

„Infekční“, nakažlivá víra

Rádžes pokračuje: „Učil mě, jak je důležité chodit denně na mši svatou, modlit se růženec a usilovat o hrdinské ctnosti, které lze získat především horlivým svátostným životem. Díky němu jsem pochopil, že Eucharistie je vrchol lásky a že přijímáním této svátosti Pán člověka uzdravuje, navrácí mu podobu svého obrazu. Carlo mě pak připravil i na biřmování. Vyprávěl mi, jak při svém biřmování vnímal tajemnou sílu, která ho zcela obestřela, a od té doby se ještě prohloubila jeho úcta k Eucharistii. Já jsem to pak prožil podobně jako on! Obzvláště mě na něm zaujala jeho ryzost a vytrvalost, s níž chodil denně na mši svatou. Jeho katolická víra byla tak zářivá, až byla opravdu „nakažlivá“. Pokoj a jemnost, s nimiž před-

Z Carla vyzařuje přítomnost někoho jiného, Toho, který se zmocnil jeho srdce, který v něm a skrze něj miluje všechny lidi a touží je přitáhnout k sobě.

kládal pravdy víry, musely oslovit každého, kdo se s ním setkal.“ A Rádžes nebyl zcela jediný, na koho měl Carlo takový vliv.

Zákeřná nemoc

I když Carlo častěji mluvil o smrti, nebi a pekle a o potřebě vyprosit si milost k tomu, být stále připravený, nikdo z jeho okolí netušil, že tak záhy překročí práh věčnosti. Závažnost nečekané nemoci

zprvu nerozpoznali ani lékaři – spletli si ji s obyčejnými příušnicemi. Ukázalo se však, že je to leukemie. Vše postupovalo velmi rychle. Carlo byl velmi zesláblý a přes veškerou odbornou pomoc se jeho stav prudce horšil. Byl zaopatřen svátostmi. Maminka s babičkou setrvaly u jeho lůžka.

I zdravotním sestřám utkvěl v paměti

Jedna z ošetřujících sester vzpomíná: „Na otázku, jestli má bolesti, vždy odpovídal, že se to dá vydržet. Ptala jsem se sama sebe, jak je to možné, když má ruce a nohy tak hrozně nateklé.“

Jiná vzpomíná na ty dva dny, kdy se o něj mohla v nemocnici starat: „Byly to silné chvíle vzájemného obdarování. Pečovala jsem o něho a on mi tuto lásku oplácel; jako když něco dáváš a přitom vnímáš, že něco dostáváš... Tento kluk těžko snášel, že musí být upoután na lůžko, ale zasáhl mě svou velkou pokorou, s níž přijímal tak extrémní utrpení. Nikdy si nestěžoval, ani neprojevoval mrzutost...“

A ještě další sestra dodává: „Byl statečný, nedával najevo svou bolest. Byl to radostný kluk – kdykoli odpovídal na otázku, nejdřív se usmál...“

Jeho srdce, srdce oddaného mariánského ctitele, se zastavilo 12. října 2006 v předvečer výročí posledního fatimského zjevení.

Nechal žít Krista v sobě

Po smrti měli rodiče synovo tělo několik dnů vystavené doma v jeho pokojíku, kam se přišlo rozloučit bezpočet návštěvníků. Mnozí žasli, že jeho tělo vydává vůni lilií.

Ti, kteří ho znali, na něj vzpomínali a kladli si otázku: V čem spočívá jeho tajemství? Čím nás i nyní tak fascinuje? Nabízí se jediné vysvětlení: Z Carla vyzařuje přítomnost někoho jiného, Toho, který se zmocnil jeho srdce, který v něm a skrze něj miluje všechny lidi a touží je přitáhnout k sobě.

P. Marek Dunda (podle knihy Nicola Goriho „Blahoslavený Carlo Acutis“, Praha: Paulínky, 2021) ■

Tělo bl. Carla Acutise uloženo v sarkofágu v bazilice sv. Františka v Assisi

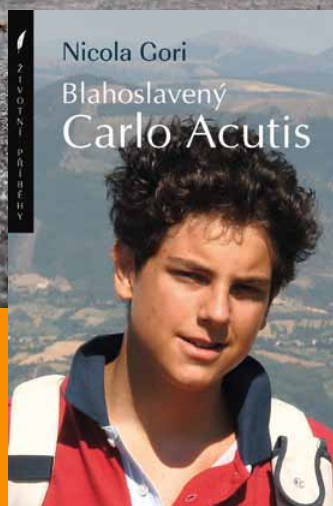
Je zřejmě prvním blahořečeným, který leží v rakvi v džínách a ve své oblíbené mikině.

„Eucharistie je moje autostráda do nebe!“

Na patnáctiletého kluka dokázal řadu skutečností velmi trefně vyjádřit. Známy je nejen jeho výrok „Eucharistie je moje autostráda do nebe“. Kdo jel po italských dálnicích s mnoha na sebe navazujícím mosty a tunely, které úžasným způsobem usnadňují cestu v jinak téměř neprostupném terénu, pochopí výstižnost tohoto přirovnání. Co dalšího řekl?

- ↑ NAJDĚTE BOHA A NALEZNETE SMYSL SVÉHO ŽIVOTA.
- ↑ SMUTEK JE HLEDĚT JEN NA SEBE, HLEDĚT NA BOHA JE RADOST.
- ↑ POKORA JE NEJHŮŘ DOSAŽITELNÁ CTNOST; VŠICHNI SI TROCHU LŽEME DO KAPSY, PROTOŽE JAKMILE NĚCO NENÍ PODLE NAŠICH PŘEDSTAV, ZAČNEME SE ROZČILOVAT.
- ↑ KDYŽ TRÁVÍME ČAS NA SLUNÍČKU, OPÁLÍME SE; ZATÍMCO ZŮSTÁVÁME-LI PŘED JEŽÍŠEM V EUCHARISTII, STÁVÁME SE SVATÝMI.

- ↑ ŽIVOT JE OPRAVDU KRÁSNÝ POUZE TEHDY, KDYŽ DOKÁŽEME MILOVAT BOHA NADE VŠECHNO A BLIŽNÍHO JAKO SEBE.
- ↑ TO, CO MÁM ZA ÚKOL USKUTEČNIT JÁ, NEMŮŽE USKUTEČNIT NIKDO JINÝ.
- ↑ PROČ SE TOLIK LIDÉ STARAJÍ O KRÁSU VLASTNÍHO TĚLA, NIKOLI O KRÁSU DUŠE?
- ↑ MOJE PŘESVĚDČENÍ NESPOČÍVÁ VE SČÍTÁNÍ, ALE V ODCÍTÁNÍ: MÉNĚ MĚ, VÍCE BOHA.
- ↑ AŽ SE NA TO DÍVÁŠ Z JAKÉKOLI STRANY, ŽIVOT JE FANTASTICKÝ.

Nicola Gori: Blahoslavený Carlo Acutis
Knihu vydalo nakladatelství Paulínky,
možno objednat na www.paulinky.cz,
cena 202 Kč

Modlíme se za katolické gynekology. A vy?

Každý medicínský obor vyžaduje nejen odbornou erudici, ale i respektování etických hranic. V gynekologii a porodnictví je problematika etiky velice významná. Je to obor, kde se pečuje o život nejen ženy či dívky, ale i o život a zdraví nenarozeného dítěte.

Ohrožení nenarozeného života, tlak antikoncepčního a reprodukčního průmyslu proniká celou společností, i mezi věřícími. I proto každý gynekolog, který se rozhodne pracovat v souladu s morálním učením Církve, vnímá potřebu modlitební podpory ostatních.

Na naši redakci se obrátila s prosbou o modlitbu i brněnská gynekoložka MUDr. Ludmila Lázničková.

Paní doktorko, neplánovali jsme rozhovor, když jste nám poslala prosbu o modlitbu. Já jsem slíbil, že se modlit budu. A vzápětí mě napadlo: To je tak důležitá věc, že by stálo za to požádat o modlitbu i další! Za co se tedy nyní sama modlíte a současně prosíte o modlitbu i jiné?

Každý den se s manželem mimo jiné modlíme za CENAP, za dobré spolupracovníky, za zdraví našich klientů.

Co je to CENAP?

CENAP představuje zkratku názvu organizace Centrum naděje a pomoci.

Tato organizace byla oficiálně založena v roce 1994, původně na pomoc lidem, aby se dobře uměli zorientovat v problematice tzv. přirozeného plánování rodičovství. Poměrně rychle z malé poradny vznikla organizace, která nabízí pomoc v otázkách těhotenství, mateřství, rodičovství. Nabízíme celou škálu kurzů, poradenství jak pro dospělé, tak pro dospívající. Věnujeme se pomoci těm, kterým se otěhotnění nedaří, těm, kteří jsou nastávajícími rodiči, i těm, kteří se početí potřebují vyhnout. Pomáháme v řešení vztahových problémů, ale snažíme se právě v rámci osvěty, přednášek, poradenství i publikací, aby se dařilo problémům předcházet nebo je alespoň minimalizovat. V každém vztahu vždy něco zaskřípe, jsme lidi, ne andělé, ale můžeme vždy na našem vztahu i na růstu své osobnosti, na správném sebepřijetí pracovat. Součástí naší nabídky je i odborná zdravotnická pomoc v rámci gynekologicko-porodnické ambulance.

Mohu se zeptat, jak myšlenka na CENAP vznikla?

Myšlenka na vznik organizace vznikla z potřeby spojit síly právě v poradenství lidem, kteří potřebují pomoc v otázkách rodičovství, mateřství a těhotenství jako takového. Vnímali jsme, že mezi laickou, ale i zdravotnickou odbornou veřejností koluje řada informací, které jsou zcela nepodložené. Mýlné znalosti o metodách tzv. přirozeného plánování rodičov-

Foto: Unsplash, Rosalie Needham (CC BY-ND 2.0)

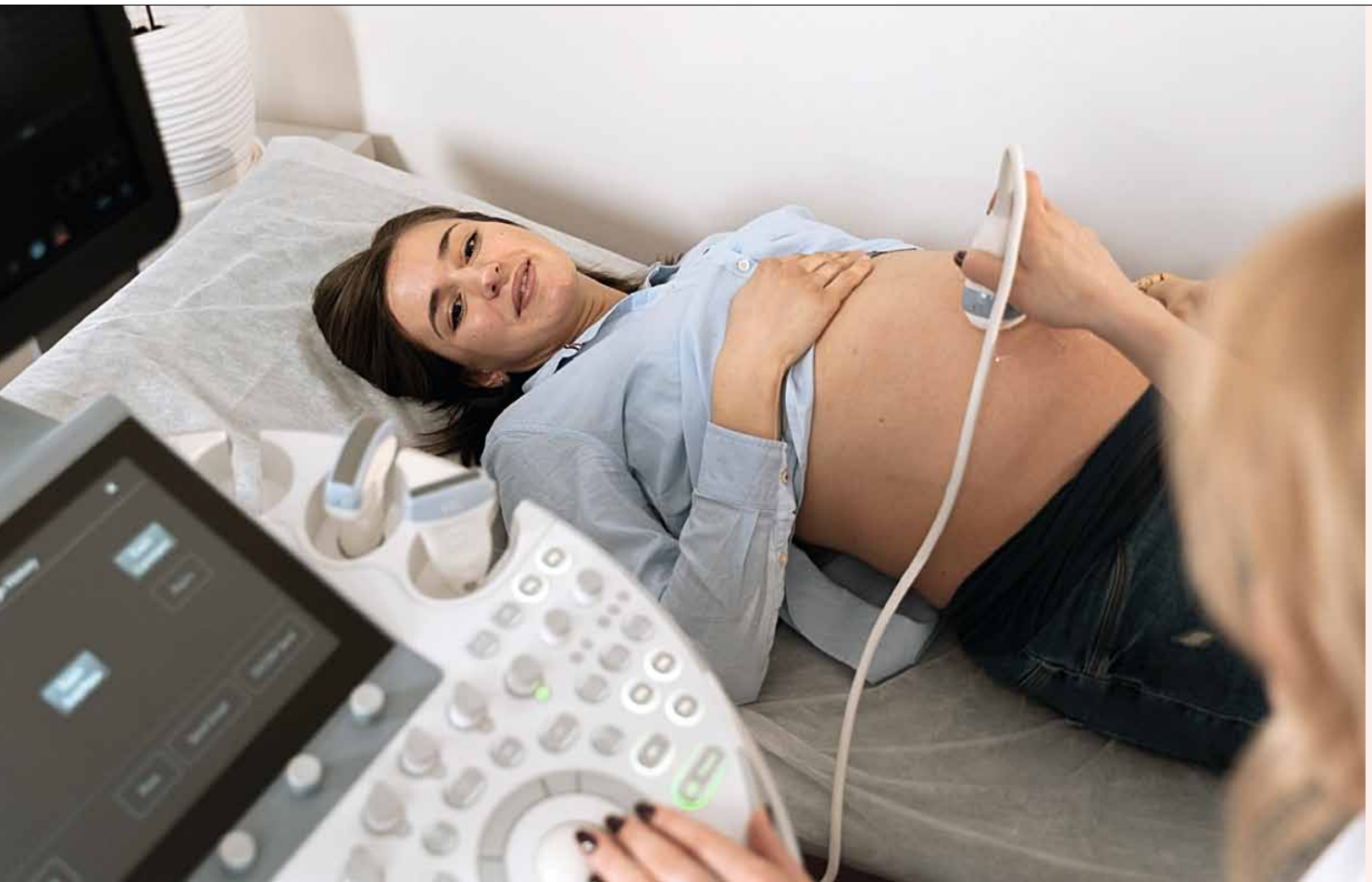

Foto: Pexels, MART PRODUCTION (CC BY-ND 2.0)

ství vedou k diskreditaci metody, trápení manželů, neplánovaným těhotenstvím nebo naopak nenaplněné touze po dítěti, sklouznutí k užívání antikoncepce či využívání technik asistované reprodukce. Což je všechno velice bolestné.

Každý den se s manželem modlíme za dobré spolupracovníky...

MUDr. Ludmila Lázníčková

Foto: archiv HPCZ ČR

Zmiňujete metody přirozeného plánování rodičovství, můžete je stručně přiblížit?

Z principu jsou to metody zaměřené na vymezení plodných a neplodných dnů v menstruačních cyklech ženy. Současné moderní metody vycházejí z toho, že v menstruačním cyklu jsme schopni rozpoznat, kdy dojde k ovulaci – uvolnění vajíčka z folikulu –, známe fakta o krátké několikahodinové životnosti vajíčka po ovulaci a známe fakta o několikadenní životnosti spermií. Protože v souvislosti s probíhající ovulací dochází k celé řadě změn, které jsou dobře sledovatelné a hodnotitelné, jsme dnes schopni rozpoznat, zda a kdy v cyklu ženy k ovulaci došlo, a podle metodiky správně vymezením hranice plodného období, a kdy je neplodné období. Pokud je intimní styk dle metodiky ve správně vymezeném neplodném období, nemůže dojít k početí. (A naopak lze vhodným načasováním intimního života zvýšit pravděpodobnost početí: jinak to pojmenujme „přirozené plánování rodičovství“, ve zkratce PPR – pozn. red.) Na tom tedy stojí metody PPR obecně. My doporučujeme vysoce spolehlivou symptotermální metodu, která má podle rozsáhlých studií index spolehlivosti 0,4. Tento tzv. Pearl index

znamená, že ze sta žen jich za rok nečekaně otěhotní 0,4 (srov. https://cs.wikipedia.org/wiki/Spolehlivost_antikoncepce).

Na jaké starosti, ale i radosti se může těšit váš nástupce?

Přála bych si, aby se nejen pro Brno, ale i pro další diecéze našla gynekoložka či gynekolog, který bude akceptovat ve své praxi do všech důsledků učení katolické církve. Tedy aby tito lékaři měli v sobě úctu k životu od početí po přirozenou smrt, aby měli jasno v tom, že nebudou předepisovat nebo doporučovat žádnou antikoncepci či praktiky asistované reprodukce, včetně stimulace ovulace, nebudou odesílat lidi na testování miminek na začátku těhotenství, a už vůbec ne přímo na potrat.

U nás v CENAP je navíc potřeba se zřeknout určité části již takto primárně nižšího výdělku ve prospěch celé organizace, tedy aby byl zaměstnancem a nevydělával jen „na sebe“, na svoje IČO.

Radostí je určitě klid ve svědomí, radost z práce, vědomí, že lékař svým klientkám a pacientkám nijak nepoškozuje zdraví a vztah.

Děkuji za rozhovor.

P. Pavel Zahradníček ■

Fuggerei

Foto: Flickr, Nicoleta Wagner (CC BY 2.0); Wikimedia Commons, M. Hofbauer / montáž: MS!

500 let „bydlení za modlitbu“

V 16. století byl jedním z nejbohatších podnikatelů v Evropě. Jeho současníci mu říkali „Jakob Bohatý“. V bytech ve čtvrti Fuggerei, kterou vybudoval v německém Augsburgu, bydlí dodnes potřební lidé za symbolický nájem 0,88 eura. Roční nájem! Platí jen spotřebované energie a za svého dobrodince a jeho rodinu se každý den modlí Vyznání víry, Otčenáš a Zdrávas Maria.

Jakob Fugger (1459–1525)

Když o něm ve 21. století psal německý WELT, dal článku nadpis *Ekonomičtí bossovové by se měli držet Fuggera*. Kdo to byl?

Narodil se a zemřel v Augsburgu. Ze své rodinné firmy po několika desetiletích dokázal vytvořit podnik celoevropského významu. Když tento obchodník, bankéř a důlní podnikatel zemřel, rozvaha vypracovaná jeho dědici v roce 1527 vykazovala výši aktiv 3 000 058 guldenů, pasiva tvořila částku 867 797 guldenů. Přebytek tak činil více než 2,1 milionu guldenů. Internetová encyklopedie Wikipedia uvádí, že přepočtení tohoto jmění do dnešní hodnoty je velmi obtížný, ale šlo by o více než 300 miliard amerických dolarů. Jakob Fugger by tak byl nejbohatší soukromou osobou všech dob (pro srovnání uvedme jmění nejbohatších mužů současnosti podle žebříčku časopisu Forbes pro rok 2021: Jeff Bezos – 177 miliard USD, Elon Musk – 151 mld. USD, Ber-

nard Arnault – 150 mld. USD a Bill Gates – 124 mld. USD).

Sociální bydlení jako trampolína

Sídliště sociálních bytů (název Fuggerei dostalo až šest let po jeho smrti) dal Jakob Fugger vybudovat v letech 1516 až 1523. Je to jakési „město ve městě“ s vlastním kostelem, hradbami a branami, které se dodnes na noc zavírají (kdo přijde po 22. hodině, musí zaplatit přivolanému „ponocnému“ za otevření 0,5 eura, po půlnoci 1 euro). Mělo fungovat jako určitá sociální trampolína: pomoci těm, kteří se dostali do problémů, aby se mohli „odrazit“ a vrátit do běžného života. Bydlení bylo určeno pro nezadlužené řemeslníky a příležitostné nádeníky ohrožené chudobou, kteří nemohli finančně utáhnout svou vlastní domácnost, například kvůli nemoci. Mohli si zajišťovat obživu v rámci sídliště Fuggerei i mimo ně a při hospo-

Foto: Wikimedia Commons

Jakob Fugger se svým hlavním účetním M. Schwartzem (1517). Nahoře: náměstí Jakobsplatz s branami a budovami Fuggerei, v popředí Fuggerova dřevěná busta (1515)

dářském oživení se pak měli opět odstěhovat do vlastního. Do tohoto sociálního sídliště se však mohli nastěhovat jen sporádní chudáci („würdige Arme“). Podle vůle zakladatele to nesměli být žádní žebřáci pobudové. Roční nájemné činilo jeden

Foto: Flickr, Nicoleta Wagner (CC BY 2.0); Flickr, deucovysk (CC BY 2.0)

Většina bytů na celkem osmi uličkách má rozlohu asi 60 metrů čtverečních a má svůj vlastní vchod. Skoro všechny byty v přízemí mají zahrádku, byty v patře mají půdu. Domky jsou napojeny na síť dálkového vytápění města Augsburg.

rýnský gulden. To byla tehdy týdenní mzda řemeslníka – toto tzv. studené nájemné, dnes bychom řekli „nájemné bez energií“, se za dalších pět set let existence Fuggerei nikdy nezvyšovalo, a tak dnes činí 0,88 eur; je na tom vidět, jak peníze ztrácejí svou hodnotu – většinu své hodnoty však ztratily až ve 20. a 21. století...

Mimo symbolické nájemné berou na sebe obyvatelé ještě jeden závazek: každodenní modlitbu Vyznání víry, Otčenáše a Zdrávas Maria za zakladatele a jeho rodinu.

Vydělávat, ale i shromažďovat trvalé bohatství

Dnes žije již 18. pokolení rodiny Fuggerů a údržbu komplexu se 140 byty v 67 domcích financuje pomocí rodinné nadace z lesů a nemovitostí. Část se zaplatí i ze vstupného, protože Fuggerei je i jednou z nejvyhledávanějších turistických zajímavostí v Augsburgu. Připomíná nejen

Jakoba Fuggera, významnou postavu evropských dějin, ale také to, že i úspěšný podnikatel nesmí zapomenout na slova Pána Ježíše: „Shromážďujte si však poklady v nebi, kde je ani mol, ani rez nekazí a kam se zloději nemohou prokopat a krást. Vždyť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“ (Mt 6,20n.)

P. Pavel Zahradníček ■

Zdroje:

cs.wikipedia.org/wiki/Jakob_Fugger
cs.wikipedia.org/wiki/Fuggerei
www.welt.de/kultur/article3330705/Wirtschaftsbosse-sollten-sich-an-Fuggerhalten.html
www.fugger.de

Foto: Wikimedia Commons, Wolfgang B. Kleiner (CC BY-SA 3.0)

Kostel svatého Marka postavený ve Fuggerei v letech 1581–82, darovaný Markusem a Philippem Eduardem Fuggerem. Prvním knězem, který v něm působil, byl jezuita Petr Canisius (v roce 1925 svatořečený).

Kdo chce žít ve Fuggerei, musí být Augsburchan, katolík a mít dobrou pověst.

Kláster cisterciáček ve švýcarském Magdenau

přijímá nové spolusestry. Klášter je v současné době veden českou představenou.

- Sestry se věnují modlitbě, různorodé práci, službě hostům, a to vše v duchu sv. Benedikta: *ora et labora* (modlí se a pracuj).
- Přijímáme dospělé, svobodné a katolicky věřící uchazečky.
- Po předchozí dohodě možno přijet na dvoutýdenní poznávací pobyt.

Kontakt: sestra Maria Michaela Holzerová: magdenau-michaela@bluewin.ch
Více na: www.kloster-magdenau.ch

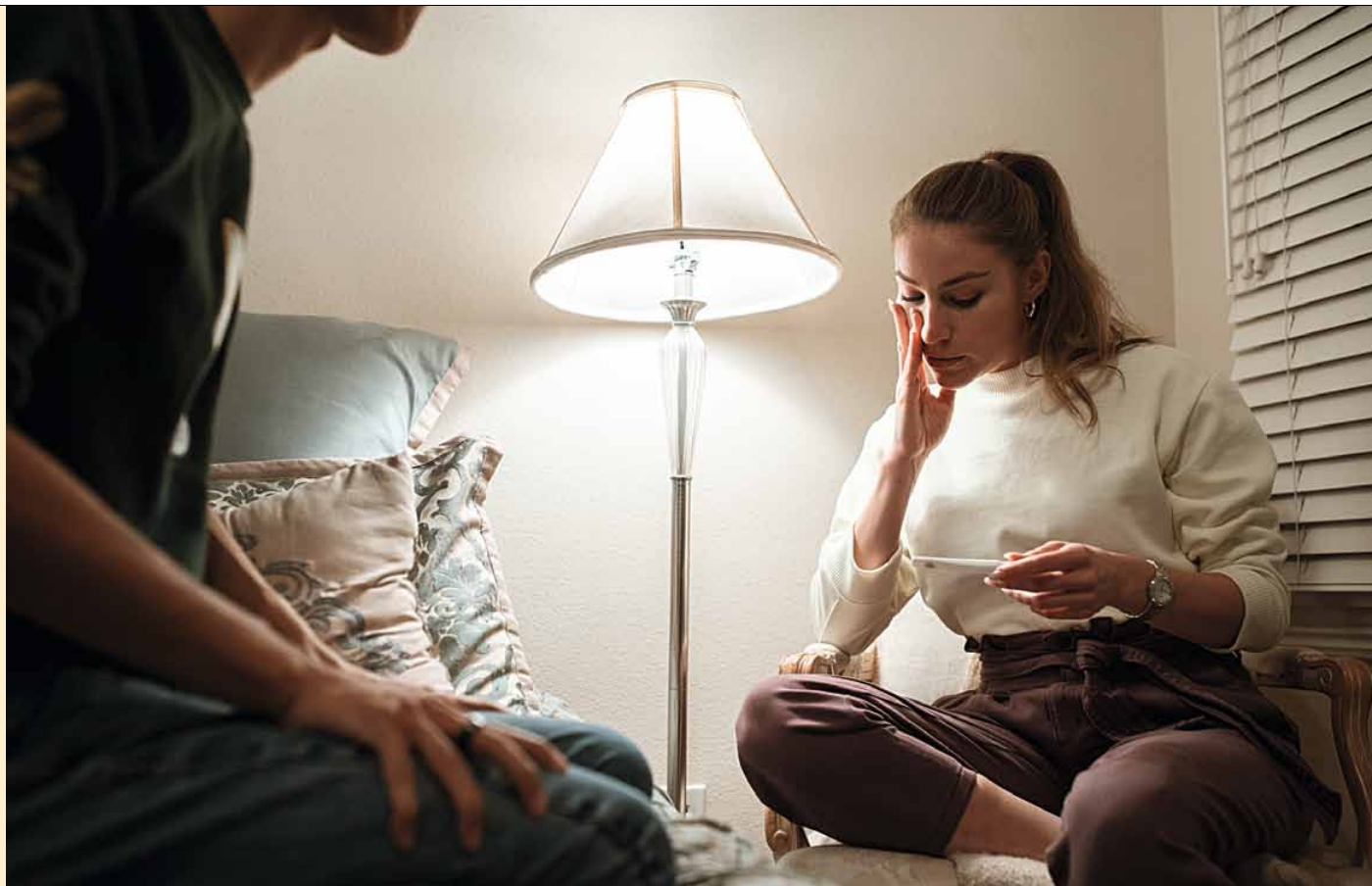

Foto: Pexels, RODNAE Production (CCO)

Příběh z Linky pomoci: Zlý sen, který se stal dobrým

Víte, že u nás už řadu let působí Linka pomoci provozovaná Hnutím Pro život ČR, která poskytuje pomoc těhotným ženám prostřednictvím bezplatné telefonické linky **800 108 000**? A znáte projekt **nesoudimepomahame.cz**? Zde je jeden příběh ženy, kterou právě doprovází. Příběh je často výmluvnější než dlouhý popis...

Tak to v létě začalo:

„Dobrý den, omlouvám se, že otravuji, ale píšu v naprostém zoufalství. Stojím před nejtěžším rozhodnutím v mém životě. Doufám, že je to jen zlý sen, ze kterého se probudím, ale bohužel je to tvrdá realita, ze které nevidím východisko. Nikdy bych netušila, že se do takové situace dostanu, a nevidím, opravdu nevidím cestu ven. Je mi 35 let, vystudovala jsem vysokou školu

a pak se nám narodilo první a druhé dítě (8 a 10 let). Před dvěma roky přišla neplánovaná dvojčata. Kluk a holka. Protože jsme měli dva kluky, měla jsem radost. Ale teď mi vyšel těhotenský test a mám na gynekologii potvrzeno, že je tam šestitýdenní Cvrček. Máme farmu, mám na starosti stádo koz, které denně dojím, mléko zpracovávám a výrobky prodávám. Již teď je to hrozně těžké. Cítím, že páté dítě nezvládnou. Navíc dvojčata jsou malá, byl by to zásah pro celou rodinu.

Ale zároveň cítím, že nezvládnou potrat. Já to psychicky nedám. Už teď jen brečím a nevím, kudy kam. Vím, že se s ním nedokážu rozloučit a poslat ho pryč. Manžel mě podpoří v jakémkoliv rozhodnutí. Tam mám díky Bohu podporu.

Vím, že mně neporadíte, co mám dělat. Vím, že je rozhodnutí na mně a nikdo, ani manžel, mi neřekne, jak se rozhodnout. Ale máte přeci jen více zkušeností. Zvládla bych potrat? Jde se s ním v životě vyrovnat? Mám teď pocit, že nebudu moci žít sama se sebou. Jako když zabijete kolaře...

Ale zároveň vím, že když si ho nechám, zkažím život ostatním dětem. Už takhle nikam nejezdíme, protože máme a) farmu a b) je neskutečně náročné vše vypravit a pak sladit zájmy malých a velkých dětí. Na velké nebude čas vůbec a ty malé – nevím.

Budu vděčná za jakoukoliv zpětnou vazbu. Mám se rozhodnout rychle.

Se slzami v očích a vděkem předem děkuji.“

Z naší strany proběhlo ošetření prvotní krize s nabídkou možné pomoci a následovala další reakce:

„Den předem, než jsem Vám psala, jsme byli s manželem rozhodnutí, že Cvrčka dáme pryč. Nedovedete si představit to zoufalství, prázdnotu a bolest, co jsem cítila. Celou noc jsem probřečela a myslela jsem, že mě vše roztrhne. Nikdy mi nebylo tak špatně. Nemohla jsem spát a našla Váš web. Četla jsem příběhy žen, co jste mi i Vy poslala, a věděla, že to

nezvládnou. Ráno mi pan doktor potvrdil to, co jsem již jako v minulosti trojnásobná těhotná věděla. A napsala Vám.

Díky Vám jsem se ten den rozhodla, že si Cvrčka nechám. Že člověk zvládne vše, když chce. Vy jste mi Vašimi řádky jen potvrdila, že mé rozhodnutí je dobré. Najednou jsem pocítila k němu tolik lásky... Nelze popsat ten pocit.

Proč Vám to ale píši, tímto vím, že i další dítě zvládnou. Že radost a láska bude větší než omezení. Ale přesto strach zůstává. Již pořád nepláču, ale stále nemohu spát. Víím, že srdce má radost, ale rozum se s tím nesrovnal. Již týden se probouzím o půlnoci po 3 hodinách spánku a už nemohu spát. Jsem tak unavená, že je mi přes den na omdlení, ale přesto se budím stále. Asi tedy stále rozum bojuje se srdcem. Mám strach, když si ho připustím, mám obrovský strach, který mě úplně svírá. Mám strach, co bude s rodinou i podnikáním, třetí strach je z reakce okolí.

Mám strach to říct tchyni. A i okolí. Dnes jsem to řekla jedné kamarádce, začala se smát a zeptala se, proč už nezačneme něco používat. Vůbec nevím, jak budu na tyto dotazy a pohledy všech odpovídat. Již se čtyřmi dětmi nás okolí vidí jako sociální případ.

Ale vrátím se k rodině. Manžel původně nechtěl ani třetí dítě, dvojčata jsem si vymodlila. Tvrdil, že raději bude mít dvě děti, o které se dokážeme plnohodnotně postarat, než víc, abychom živořili a nemohli je poslat ani na tábor. Zatím dvojčata moc nestála, oblečení a věci jsme dostali nebo vyměnili za naše výrobky. Kupujeme jen jídlo a pleny. Ale víím, že bude hůř. Kluci už mají zájmy a ty něco stojí. Nemluvím o tom, že už zase budeme potřebovat nové auto.

Když jsme se jich nenápadně zeptali, oba kluci reagovali, že by ještě chtěli dalšího sourozence. Že jsou spokojeni, že jim nic nechybí... Věřím tomu, přesto mám výčitky, že o něco přicházejí. Kamarádi jim vyprávějí, jak byli tam a tam, co prožili, a naši kluci strávili prázdniny doma...

Nadchla mě Vaše nabídka, že bychom je vzali na dovolenou. Jsem neskutečně vděčna, moc děkujeme.

Děkuji moc i za druhou možnost, nabídku finanční pomoci i nějakého pomocníka.

Děkuji z celého srdce za všechny možnosti, že jste mi ukázali cestu... Neumím moc mluvit, neumím vyjádřit pocity slovy, jde mi vše lépe napsat. Doufám, že nevdí, že jsem to na Vás vše vysypala. Již tím, že to pojmenuji, se mi uleví, srovnám si

myšlenky, uvědomím si slabá místa, čeho se bojím. A to je nejdůležitější, pak jde již řešit vše.

Jsem vděčna, že jsem na Vás naražila. Za Vaše moudrá slova, naději, pocítila jsem díky tomu tolik další lásky, že to nelze slovy popsat. Věřím, že ten malý drobeček přinese mnoho lásky a radosti celé rodině...

Děkuji ještě jednou, a i když jsem již rozhodnuta, přesto budu ráda, když ještě zůstaneme v kontaktu..."

A pokračování?

S paní jsem měla možnost se potkat osobně a jsme v pravidelném kontaktu. Nakonec využili finanční pomoc na opravu auta ve výši 60 000 a dále bude

paní poskytnuta výbavička. Nyní již víme, že ji budeme připravovat v růžové barvě.

Zde prozítím poslední reakce:

„Dobré ráno, moc děkuji za rychlé vyřízení, poskytnutí takového velkorysého daru, ale i milá slova... Víím, že máte ze své pozice práce nad hlavu, o to více těší Váš zájem, jako i všech Vašich dalších kolegů. Nebudu dlouho zdržovat, jen pár slov jako zpětná vazba k Vaší práci. Jste úžasní a děláte nádhernou práci, práci, která má smysl, a můžete jistě večer usínat s pocitem zadostičení a pomoci.

Já jsem neskutečně vděčna a děkuji Bohu, že jsem na Vás tenkrát v proplakaných nocích narazila. Když jsme byli v létě skoro rozhodnutí dát to malé stvoření >

Foto: Pexels, RODNAE Production (CCO)

Doufám, že je to jen zlý sen, ze kterého se probudím.

pryč, když jsem zavolala na gynekologii, že mi vyšel pozitivní test, a sestřička po odpovědi, že těhotenství je nežádoucí, odpověděla: „Neplačte, to bude šup, šup, nikdo to nebude vědět.“ Všechny kamarádky (bohužel jsem je touto zkušeností hodně vytrídila) reagovaly, že jsem úplně blbá, blázen, co neví, co je antikoncepce, sice vysokoškolák, co ale neměl sexuální výchovu a tak. Dodnes mi pogratovali jen 2 lidé, ostatní mají negativní poznámky, o to více těší takhle milá slova...

Ale pak jsem narazila na Vás a najednou začala vidět světlo na konci tunelu. Celou situaci vnímám z jiného úhlu a už vůbec ne tak bezvýhodnou. Nejednou jsem k tomu malému pocítila tolik lásky, že jsem věděla (já to cítila už předem, že to nechci a nezvládnou, proto jsem jenom brečela, ale neuměla si to před vším sama prosadit), že je to ten největší dar, co jsme mohli dostat... Jsem za něj tolik vděčná, těšíme se na něj a lidi jsou mi jedno. Vždy mu vysvětlím, že jsou hloupí, že neví, co říkají, že tolik lásky doma nikdy nepoznali a asi závidí. Ale je to zvláštní, k prvnímu, druhému dítěti všichni gra-

Ale pak jsem narazila na vás a najednou začala vidět světlo na konci tunelu.

tulují, mají radost, nevím, v čem je rozdíl v dalších.

Ale takhle bych polemizovala dlouho, omlouvám se, chtěla jsem jen stručně poděkovat a říci, že Vaše práce je krásná a smysluplná. Ještě jednou moc děkuji za vše, i za dar na opravu auta. Bez něj je to na vesnici úplně na prd. Jsme moc vděční a slibujeme, že až se ze všeho oklepeme, peníze vrátíme a i jinak případně pomůžeme dalším...“

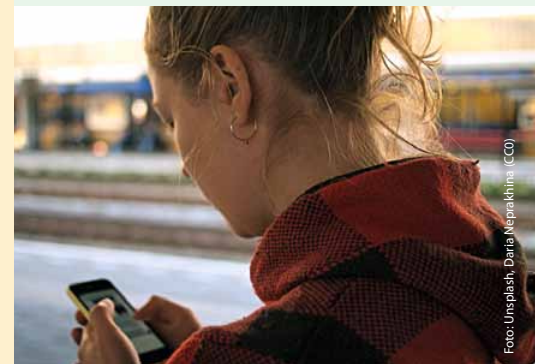
Z materiálů Hnutí Pro život ČR (jméno ženy není uvedeno s ohledem na zachování soukromí klientů Linky pomoci provozované Hnutím Pro život ČR, titulky redakce) ■

Klára: Copak to je tak těžké pochopit?

„Chtěli jsme s druhým dítětem počkat. Máme dvouapůlletou dceru, přítel je bez práce, nemáme žádné zázemí a podporu. Teď jsem v devátém týdnu. Širší rodina mi řekla, že pokud nepůjdu na potrat, nemám s jakoukoli jejich pomocí počítat. Je prý nezodpovědné teď mít další dítě, když jsem mohla jít už brzy do práce a malá do školky. Ale já si nedokážu představit, že zabiju své dítě. Copak to je tak těžké pochopit?! Máme hezké bydlení 2+1, ale všechny naše úspory padly na kauci a první nájemné. Netuším, co mám dělat, jak se mám zachovat a jestli vůbec další mimčo finančně zvládneme.“

Konzultantky na Lince pomoci (viz infobox níže) pomohly Kláře se zorientovat v systému státní sociální podpory, probraly společně postoj rodičů a zejména situaci jejího přítele, který byl ve stresu, že nevěděl, jak se o rodinu momentálně postarat. Teď je Klára v sedmém měsíci těhotenství a na miminko se s přítelem velmi těší.

Čekáte nečekaně dítě?

Potřebujete poradit či pomoci?

Mezi služby Linky pomoci provozované Hnutím Pro život ČR patří dlouhodobé doprovázení klientek.

Pomoc je těhotným ženám poskytována prostřednictvím bezplatné telefonické Linky pomoci

800 108 000

nesoudimepomahame.cz

I když jsem již rozhodnuta, přesto budu ráda, když ještě zůstaneme v kontaktu...

Foto: Pevels, Pavel Daniljuk (CCO)

Foto: Pixabay, raffaelfranco (CC0)

Doba velkých možností?

V souvislosti s pandemií koronaviru se každou chvíli dozvídáme „co se zase nesmí“. V čem nám ale nikdo nemůže zabránit je, abychom se sami vzdělávali. K tomu máme – i díky internetu – ty nejlepší možnosti, jaké kdy byly. A vždy můžeme číst...

Nauč se číst

Pokud to ještě neumíš, nauč se číst. „Negramotný přece nejsem,“ napadne tě možná...

Ale já nemyslím umět louskat písma, ale stát se čtenářem. Stále znovu si všímám v životopisech různých významných osobností (a to i těch současných – poslední, u kterého mě to zaujalo, je zakladatel Microsoftu a jeden z nejbohatších mužů planety Bill Gates), kolik času

denně tráví četbou a také přemýšlením nad tím, co přečetli.

A můžeme také naučit děti poslouchat a soustředit se tím, že jim začneme pravidelně číst. A pak o tom s nimi mluvit. Navíc je to společně strávený čas, který stmeluje rodinu.

Doba omezení – a šanci

Často slyším nářky, co se nesmí. Jenže každou situaci můžeme vnímat i jako velkou šanci. To platí i o té současné. Jedna moudrost říká: co tě nezabije, to tě posílí! Právě nyní je možné položit základy, na kterých pak budeme moci stavět další léta. Naučit se jazyk, získat přehled o dějinách (kdo

Každou situaci můžeme vnímat i jako velkou šanci.

nezná dějiny, je odsouzen k tomu, aby si je zopakoval...), vytvořit si systematické základy pro porozumění Bibli...

Dva tipy, jak získat přehled o dějinách

Na internetu v on-line knihovně *Libri nostri* (viz upoutávka na poslední straně časopisu) jsou k dispozici dvě knihy středoškolského profesora a jezuitu Blažeje Ráčka, které mi pomohly získat velmi dobrý přehled o dějinách. Těším z něho dosud. Jedna nabízí průřez dějinami Církve a tím současně i dějinami světa (Blažej Ráček, T. J.: *Církevní dějiny v přehledu a obrazech*), druhé našimi národními dějinami (Blažej Ráček, T. J.: *Československé dějiny*). Blažej Ráček obě knihy napsal velmi čtivě a současně s opravdovou láskou k Církvi. Vřele doporučuji. Na <http://librinostri.catholica.cz> je možné obě knihy nejen přečíst, ale i stáhnout třeba do tabletu nebo čtečky. ▷

přehrávač duchovních přednášek, seminářů, audioknih, kázání...

TémaBox <http://temabox.tv-mis.cz> nabízí stovky hodin různých přednášek, seminářů, duchovních obnov a kázání (kardinál Tomáš Špidlík, biskupové Karel Herbst, Josef Kajnek a Pavel Posád, P. Vojtěch Kodet, P. Joseph Bill, P. Angelo Scarano, P. Alois Pekárek, P. Pavel Dokládal, P. Pavel Havlát, P. Tomáš Halík, Kateřina Lachmanová, Věra Luxová...). TémaBox je součástí internetové křesťanské televize TV-MIS.cz. Společně s hudebním přehrávačem JukeBox (<http://jukebox.tv-mis.cz>) nabízí výběr toho nejzajímavějšího z audiosekcce TV-MIS.cz. Obsah je možno i uložit a dále šířit.

- Zadejte do prohlížeče adresu <http://temabox.tv-mis.cz>.
- Ze seznamu nabízených audiokolekcí si sestavte svůj vlastní program.

Příjemný poslech! Co vás zaujme, můžete sdílet dál...

<http://temabox.tv-mis.cz>

Foto: Pexels, RODNAE Production (CCO)

Jak porozumět Starému zákonu

Mnohokrát jsem již slyšel povzdech: „Tomu, co je ve Starém zákoně, vůbec nerozumím...“ Všem doporučuji knihu Anthonyho E. Gillese *Lidé smlouvy*, která obsahuje velmi čtivě napsaný tzv. speciální úvod do Starého zákona (existují takzvané všeobecné úvody do Písma svatého – ty obsahují informace, které se hodí k porozumění celé Bibli – a pak speciální úvody, uspořádané podle jednotlivých knih nebo jejich skupin, s informacemi důležitými pro porozumění jednotlivým knihám – toto je ten druhý případ). Je dostupná i on-line na adrese www.fatym.com/abcd/k/000114/smlouvy.htm. Má ještě pokračování, které se týká knih Nového zákona (Anthony E. Gilles: *Lidé cesty*). Ale zvláště ten úvod do Starého zákona je vynikající!

A co se týká podrobných vysvětlivek k jednotlivým kapitolám a veršům, mohou doporučit práci Jana Hejčla *Bible česká, Díl I.: Knihy Starého zákona* (velmi podrobné studijní vydání, rozdělené do tří svazků).

Dodnes zcela bezkonkurenční. Najdete ho rovněž na webu *Libri nostri*.

Ledacos se dá i poslechnout

Mnoho poučného se dá nabýt i poslechem. Nepřeberné množství audiomateriálů k duchovnímu vzdělávání nabízí tzv. *TémaBox* (<http://temabox.tv-mis.cz> – viz infobox na této straně). Jde o přehrávač duchovních přednášek, seminářů a audioknih. I zde se dá vše uložit a poslouchat třeba na vycházce...

Povzbud' i druhé

Zdá se mi, že mnoho lidí je skleslých, rezignovaných. Řekni i jim o tom, že tato doba skrývá šance! Že vzdělání (i to duchovní) je základ, na kterém se pak dá stavět. A právě nyní je možné ho položit. A třeba jako dárek jim můžeš dát i knihu, která bude takovým prvním malým kamínkem do tohoto základu. Knihy, které mohou tvořit určitý základ, jsou na následující dvoustraně označeny písmenem „Z“.

P. Pavel Zahradníček ■

Foto: Freepik.com

Evangelizuj dárkem

Napadlo vás, že prostřednictvím dárku je možné i evangelizovat? Dárek málokdo odmítne, a když vyberete opravdu zajímavou a přitom stručnou knihu, co se čte jedním dechem... Pár takových tipů vám přinášíme. V objednávkovém kuponu jsou vyznačeny takto:

- N** knihy i pro nevěřící,
- P** knihy vhodné pro plošné rozdávání, např. při tříkrálové sbírce,
- Z** knihy, které mohou tvořit určitý základ vzdělání.

P. Marek Dunda,
P. Pavel Zahradníček ■

Foto: Flickr, Martin Beek (CC BY-NC-ND 2.0)

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů
Jitka Krausová: Příběhy moudrosti (formát A5, 96 stran, 20 Kč) P N	
Jozef Luscoň: Do akce jde Titus! (A5, 128 stran, 25 Kč) Napínavý příběh nového blahoslaveného kněze, saleziána. Nejen pro mládež... N	
P. Jiří Ochman a kol.: Se svatým Josefem (formát A5, 32 stran, 10 Kč) Praktická příručka vydaná nejen k roku sv. Josefa NOVÉ	
Josef Janšta: Eliška a Víta (A5, 76 stran, 15 Kč) Čtivý příběh pro děti staršího školního věku od známého autora příběhů pro děti a mládež	
Josef Janšta: O výchově (A5, 40 stran, 10 Kč) Několik užitečných poznámek a doporučení k nelehkému úkolu, jakým je výchova	
Josef Janšta: Od šikany ke spolu I. + II. (A5, 80 + 68 stran, celkem 40 Kč) Napínavý příběh pro děti školního věku (ve dvou svazcích)	
Josef Janšta: Prázdniny bez tabletu I. + II. (A5, 76 + 84 stran, celkem 40 Kč) Napínavý příběh pro děti mladšího školního věku (2 svazky)	
Omalovánky od ATER: Šebestián Kubínek (A5, 21 stran, 5 Kč) Zajímavý život muže, který pro Pána Ježíše všechno opustil...	
P. Marek Dunda a kol.: Hesla pro skvělý život (A5, 104 stran, 20 Kč) Zveršovaný katechismus v heslech (pracovní verze k YOUCAT)	
Pojď si hrát: Stvoření světa (A5, 32 stran, 8 Kč) Domalovánky, luštěnky, křížovky, spojovačky	
Pojď si hrát: Sv. Zdislava (A5, 20 stran, 4 Kč) Domalovánky, luštěnky, křížovky, spojovačky	
Sestry dominikánky: Vaříme se sestrou Flavii (A5, 76 stran, 20 Kč) Recepty řeholní sestry, která vařila v litoměřickém semináři bohoslovcům N	
P. Josef Soukop: Velký náčelník dává Základní kurz křesťanské nauky (A5, 60 stran, 15 Kč) Velmi srozumitelně a přitom do hloubky (a ještě k tomu velmi poutavě s použitím velkého množství příkladů) Z	
P. Martin Sedloň, OMI: Doprovázení (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) Řada myšlenek a impulsů – kniha, kterou můžete kdekoliv otevřít a hned se do ní začtete. Stručné, jasné, čtivé – výborná dárková kniha	
P. Martin Sedloň, OMI: Poutníkem naděje (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) N Kniha o tom, co tak mnoho lidí potřebuje, ale přitom to postrádá: o naději. Kniha na četbu již trochu náročnější než ta předchozí	
P. Marek Dunda (ed.): Tak kázal Vianney (A5, 72 str., 15 Kč) Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. postupně publikuje kázání svatého faráře arského. V této a následujících čtyřech publikacích najdete již více než polovinu z celkem osmdesáti dochovaných kázání sv. Jana Marie Vianneye.	
P. Marek Dunda (ed.): Jak kázal Vianney o svaté zповědi (A5, 68 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): I tak kázal Vianney (A5, 68 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): Promluvy sv. Jana Marie Vianneye (A5, 60 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): Z myšlenek sv. Jana Marie Vianneye (A5, 36 stran, 10 Kč)	
P. Jan Richter (ed.): Zajeď na hlubinu (formát A5, 56 stran, 15 Kč) Mozaika z myšlenek svatého papeže Jana Pavla II.	
P. Marek Dunda (ed.): Řekli svatí a to platí I., II. a III. (A5, 80–84 stran, 3 x 20 Kč) I. II. III. Rozsáhlá sbírka stovek citátů svatých a blahoslavených	
sv. Jan Zlatoústý: Kázání na Janovo evangelium, kázání 1–15 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání, ve kterých jeden z nejvýznamnějších kazatelů starověké Církve probírá takzvaný „Prolog“, tj. prvních osmnáct veršů Janova evangelia. Editorem celé série je P. Marek Dunda.	
sv. Jan Zlatoústý: Kázání na Janovo evangelium, kázání 62–75 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání na 11.–14. kapitolu Janova evangelia, tedy o událostech předcházejících Ježíšovu utrpení a o části poslední večeře	
P. Ladislav Simajchl: Stáří (A5, 48 stran, 10 Kč) Jak prožívat stáří tak, abyste se na něj mohli téměř těšit...	
P. Ladislav Simajchl: Rodiče a školáci (A5, 76 stran, 15 Kč) Čítanka o výchově dětí od školáček po studenty. Pro rodiče dětí školního věku (od 1. třídy až po pubertu včetně)	

objednávkový kupon

PŘÍPRAVA PRVNÍ SVATÉ PŘÍJÍMÁNÍ
Ladislav Simajchl

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů
Jitka Krausová: <i>Eskulapova hůl, lampa a kříž</i> (A5, 288 stran, 40 Kč) Svatí a věřící lékaři a zdravotníci (17.–21. století)	NOVĚ
Jitka Krausová: <i>Manželství – cesta ke svatosti</i> (A5, 322 stran, 40 Kč) Příběhy svatých manželů 20. století – a dokonce začátku 21. století	
Nálepky s hesly (dva archy A4, 24 Kč oba archy dohromady)	
Joseph Fabelle: <i>Cena, kterou zaplatíš</i> (A5, 160 stran, 30 Kč) Muslim z Iráku napínavě vypráví o svém obrácení, křtu, útěku...	N
P. Marek Dunda, P. Pavel Zahradníček (ed.): <i>Dotyky nebe a země</i> (formát A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) 7 událostí a předmětů v dějinách křesťanství, které zvou k zamyšlení	N 2.VYD.
P. Pavel Zahradníček: <i>Dějiny, jak je možná neznáte</i> (A5, 128 str., plnobar. obálka, 30 Kč) 10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů	Z N 2.VYD.
P. J. Doubrava, P. M. Dunda: <i>Mozaika duchovní moudrosti</i> (A5, 96 str., plnobarevná obálka, 20 Kč) Výběr citátů známých osobností	Z N 2.VYD.
Jaroslav V. Polc: <i>Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti</i> (A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) Kým byl Jan Hus ve skutečnosti – ve světle faktů, jeho klady i zápory...	N
Thomas E. Woods, Jr.: <i>Jak katolická církev budovala západní civilizaci</i> (A5, 208 stran + 16 stran barevných příloh, 180 Kč)	Z N
P. Marek Dunda: <i>Krokodýl aneb můžeš růst</i> (A5, 64 stran, plnobarevná obálka, 15 Kč) 36 impulsů pro růst lásky k Bohu i k bližnímu	Z
<i>Ze života pro život</i> (A5, 96 str., plnobar. obálka, 20 Kč) Výběr z nejzajímavějších svědectví, která vyšla v prvních dvaceti číslech časopisu <i>Milujte se!</i>	P
sestra Cecílie: <i>Útěk sestry Cecílie</i> (A5, 96 stran, plnobarevná obálka, 20 Kč) Napínavé, ale i humorné vyprávění řeholnice, která v 50. letech ukrývala kněze před StB a pak před ní sama utíkala	N
sv. Alfons M. Liguori: <i>Návod na dobrý život</i> (A5, 96 str., plnobar. obálka, 20 Kč) Stručně a jasně o základech duchovního života – dobrého a radostného	Z
P. Jan Kabeláč: <i>Základy křesťanské víry</i> (A6, 44 stran, 5 Kč) Stručně a srozumitelně nás toto dílko uvádí do křesťanských postojů. Jedna z nejžádanějších brožurek A.M.I.M.S. – vytištěno již přes 110 000 kusů.	Z P N 2.VYD.
P. Marek Dunda: <i>To promodlím</i> (A6, 42 stran, 5 Kč) Další z evangelizačních publikací s modlitbami – také s těmi nejzákladnějšími	P
P. Josef Havelka: <i>Rozmlouvej s Bohem</i> (A6, 24 stran, 5 Kč) Nejen modlitby, ale také stručný úvod do modlitby – publikace hlavně pro mládež	P
P. Petr Šabaka: <i>Pane Bože, co mám dělat?</i> (A5, 44 stran, 12 Kč) Aneb manuál pro člověka, který si v kostele připadá jako Alenka v říši divů	N
P. Marek Dunda a kol.: <i>Příprava na svátost smíření dnes</i> (vydala MCM, A6, 48 stran, doporučený příspěvek na tisk při objednání naším prostřednictvím je 25 Kč) Publikace nabízí víc než jen zpovědní zrcadlo...	
P. Leo Zerhau: <i>Vyřídte sijónské dceři. Kázání pro nemocné</i> (A5, 24 stran, 7 Kč)	
Níže můžete dopsat objednávané tituly podle www.amims.net	
Nezapomeňte prosím uvést své jméno, adresu a PSČ:	
Jméno:	
Adresa:	PSČ:
Vyplněný kupon zašlete na adresu A.M.I.M.S., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí. Knihy vám přijdou jako obyčejná poštovní zásilka České pošty s vloženou složenkou na úhradu příspěvku na tisk a poštovné (možno uhradit i bezhotovostně). Možno objednávat i na apostolat@fatym.com .	

Krokodýl aneb můžeš růst

P. Marek Dunda

Krokodýl je starým symbolem duchovního života, prý roste po celý svůj život. Podobně i my můžeme celý život duchovně růst. Tato příručka k tomu nabízí stručné postřehy a inspirace – většinou myšlenky ze starších katolických příruček, ovšem převedené do řeči dnešní doby.

Mnozí se diví, jak jsou tyto myšlenky konkrétní a aktuální. (64 stran, 15 Kč)

Jak katolická církev budovala západní civilizaci

Thomas E. Woods, Jr.

Již druhé vydání knihy amerického historika o tom, za co vše vděčí naše civilizace katolické církvi: například za zrod moderní vědy, systém univerzit, západní právní systém a mezinárodní právo, charitu aj. Přináší též vyvážená historická fakta o Galileově případu. (208 stran + 16 stran barevných příloh, 180 Kč)

Dějiny, jak je možná neznáte

P. Pavel Zahradníček

Dějiny jsou opředeny mnoha mýty. Kniha analyzuje populární formou 10 z nich, které se týkají křesťanství. Často je dokonce možné doložit, kdy a kdo je vytvořil... Řada těchto mýtů se u nás ve 20. století dostala i do učebnic. Jsou opakovány, lidé jim věří... Kniha nabízí fakta, díky kterým si každý může udělat svůj názor. (128 stran, doporučený příspěvek 30 Kč)

Pravda a vzdělání

„Pravda je vždycky nejsilnější argument,“ řekl řecký filozof Sokrates. Proto je důležité ji stále více poznávat. I tu nejvyšší. Nebo spíš toho, který sám je Pravda. (Srov. Jan 14,6 – Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“)

Nelze ustoupit před jednou pravdou, aniž bychom druhé šlápli na paty.

F. Hebbel

Omyl je vždy nebezpečnější, je-li k němu přimícháno něco pravdy.

I. S. Turgeněv

Chtít nalézt pravdu je zásluha, i když cestou bloudíme.

Ch. Lichtenberg

Čas odhalí pravdu.

Seneca, římský filozof

Pravda může počkat, má před sebou dlouhý život...

A. Schopenhauer

Když slyšíme o člověku, že je příliš vzdělaný, aby uvěřil, je to protirečení. Jako kdyby někdo hovořil o hřebíku, že byl příliš dobrý, než aby přichytil koberec, anebo že závora byla příliš pevná, aby udržela bránu.

kardinál Ján Chryzostom Korec

Ne každý hledá pravdu, ale pravda si každého najde.

M. Horanský

P. Josef Doubrava, P. Marek Dunda **Mozaika duchovní moudrosti**

Většinou musíme přečíst celou knihu, než nás něco zaujme, avšak tato kniha je již výběrem toho, co zaujalo. Tato kniha je taková „dárková kniha“, které si můžete pořídit desítky výtisků jen za pouhý příspěvek na tisk – a udělat radost každému, komu ji dáte. Je to dárek, který zároveň přinese i užitek, a to věřícím i nevěřícím.

Knihu P. Josefa Doubravy a P. Marka Dundy **Mozaika duchovní moudrosti** je možné objednat jen za příspěvek na tisk 20 Kč + poštovné pomocí kuponu na straně 40 nebo na www.amims.net.

Kompletní kniha on-line je k přečtení i ke stažení zdarma na www.fatym.com a www.amims.net.

**Pravda není
zaručena
výmluvností,
ale skutečností.**

P. Marek Dunda, P. Josef Doubrava, O.Praem.
(z knihy „Mozaika duchovní moudrosti“,
A.M.I.M.S, Vranov nad Dyjí, 2014; on-line zdarma
na www.fatym.com, objednávka tištěné knihy viz
upoutávka na této straně a kupon na str. 40; A5,
96 stran, příspěvek na tisk 20 Kč) ■

P. Jaroslav Stříž je dlouholetým přítelem naší rodiny. Požehnaně působí na poutním místě v Křešicích u Litoměřic. Přestože pochází z Moravy, sloužit jako kněz se rozhodl v severních Čechách v „kamenolomu Páně“, jak říkával kardinál Trochta. Je to kněz s pevnou vírou a důvěrou v Boha; z toho zřejmě pramení jeho „nenapravitelný optimismus“. Sám byl ještě předtím, než se rozhodl přijmout Boží povolání ke kněžství, uzdraven z rakoviny na přímluvu Panny Marie. A nyní jí pomáhá zachraňovat duše. Veškerý svůj čas věnuje pouze kněžské službě na úkor svého soukromí.

Foto: Flickr, Diócesis de San Sebastian (CC BY-ND 2.0)

Síla modlitby, mše svaté a adorace

Kostel Navštívení Panny Marie v Křešicích u Litoměřic. Pouť bývá v prvním červencovém týdnu

Večeřadla

Otec Jaroslav je velkým mariánským ctitelem a jeho srdeční záležitostí je pořádání mariánských večeřadel nejen v Křešicích, ale po celé České republice a také na Slovensku. Přivádí tak lidi k Pánu Ježíši skrze Pannu Marii, která jim pomáhá řešit problémy často neřešitelné z lidského hlediska.

Na poutním místě v Křešicích pořádá pravidelně každý týden ze soboty na neděli noční adorace s modlitebním společenstvím. Lidé podle svých potřeb přijíždějí prosit v modlitbách Pannu Marii Křešickou o pomoc. V tuto noc jsou obvykle odslouženy dvě až tři mše svaté, modlí se svatý růženec a jiné modlitby, probí-

Foto: Wikimedia Commons, Martin Daviděk (CC BY-SA 4.0)

hají adorace před vystavenou Nejsvětější Svátostí oltární. Byla zde vyprošena četná zázračná uzdravení.

Cítím povinnost o tom svědčit...

Panna Maria zde vychází lidem neobyčejně vstříc, Křešice jsou milostiplným místem pod ochranou Panny Marie. Já sám jsem byl v Křešicích zázračně uzdraven, a to z rakoviny kostního skeletu. Stačila jen jedna adorace, na které jsem ani nebyl přítomen. Mou povinností je o tom svědčit.

Rakovina kostního skeletu

Půldruhého roku jsem chodil na rehabilitace, avšak bolesti zad a ramen se neustále zvětšovaly. Už jsem prakticky bolestí nemohl ani chodit; nejhorší byla chůze po schodech v obou směrech, v posteli jsem se nemohl bolestí obrátit z boku na bok. Měl jsem oprávněné obavy, abych neskončil na vozíčku. Z lékařů to nikdo neřešil, kromě rehabilitační lékařky, která mě poslala na CT vyšetření. Bylo zjištěno vyhřeznutí meziobratlové ploténky a z vlastní iniciativy se mi podařilo dostat se na neurologii do Ústřední vojenské nemocnice (ÚVN) v Praze. Tam lékař zjistil, že se nejedná o neurologickou záležitost a doporučil vyšetření na scintigrafii. (Scintigrafie se používá k detekci změn v kostech při jejich nádorovém onemocnění, podezření na metastázy a také nádorů prsu, plic a prostaty, zlomeninu nebo kostní zánět. Průvodním příznakem, který obvykle přivede člověka k lékaři, je nevysvětlitelná bolest kostí.) Toto vyšetření jsem absolvoval 15. května 2014 a byla mi zjištěna rakovina kostního skeletu (páteř, žebra, ramena, kyčelní klouby) – nález zněl „četné metastatické metastázy kostního skeletu“.

Nejdříve šok – pak „modlitební ofenziva“

Byl jsem z toho v šoku. Manželka mne psychicky podpořila a zaktivovala známé k modlitbě za moje uzdravení. Především se mne ujal P. Jaroslav Stríž. Všichni v modlitebním společenství v Křešicích se modlili za moje uzdravení v noci ze soboty na neděli, ze 17. na 18. května 2014, a také bylo za mne obětováno několik mší svatých. Hned v neděli ráno bolesti ustoupily a začal jsem se lépe pohybovat.

„Nevysvětlitelné“ uzdravení?

V polovině července téhož roku jsem byl na vyšetření PET (rozlišuje zhoubné útvary od nezhoubných) v Praze na Homolce.

Foto: Pexels, Nataliya Vaitkevich (CC0)

Byl jsem z toho v šoku. Manželka mne psychicky podpořila a zaktivovala známé k modlitbě za moje uzdravení.

Opravdu se potvrdilo zázračné uzdravení. Onkolog prohlásil, že u něho už nemám co pohledávat, pouze občas přijít na kontrolu. O rok později v červnu 2015 byla v ÚVN provedena kontrolní scintigrafie

a výsledek byl opět negativní. Díky Pánu Bohu a mocné přímluvě Panny Marie již nedošlo k recidivě (je to již téměř sedm let!) a bolesti se neobnovily. Takže v neděli 18. května 2014 jsem se znovu narodil. ▷

Pán Ježíš nekoná zázraky pro nějaký obdiv, ale vždy za jistým účelem.

Proč?

Uzdravení mám zcela nezaslouženě a je jen k větší cti a slávě Boží. Nutno dodat, že Pán Ježíš nekoná zázraky pro nějaký obdiv, ale vždy za jistým účelem. Buď jako výstrahu „hle, jsi zdrav, už nehřeš, aby tě nestihlo něco horšího“ (Jan 5, 14), anebo hodlá dotyčného použít pro svůj určitý záměr. V mém případě hříšného člověka jde o výstrahu a možná i použití v Božím plánu.

Toto moje svědectví o zázračném uzdravení má posloužit čtenářům k povzbuzení k větší důvěře v Boha, který nad námi neustále bdí a rád vyslyší naše modlitby, pokud vyplnění proseb je v souladu s jeho Boží vůlí.

Karel (zkráceno, titulky redakce) ■

El Greco: Ježíš uzdravuje slepého (malba, 1570)

Foto: Wikimedia Commons (CC0 1.0)

Buď jako výstrahu „hle, jsi zdrav, už nehřeš, aby tě nestihlo něco horšího“ (Jan 5,14), anebo hodlá dotyčného použít pro svůj určitý záměr.

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Adorace

Eucharistická adorace je jedním z projevů úcty ke Kristu, přítomnému v proměněné (konsekrované) hostii. Adorace čili klanění má v katolické církvi východního i západního ritu velkou a dlouhou tradici.

Když kontemplujeme Ježíše v oltární svátosti, uskutečňujeme proctví vyslovené ve chvíli Ježíšovy smrti na kříži: „Budou hledět na toho, kterého probodli.“ (Jan 19, 37)

Katolická církev zná zvláštní formu tohoto klanění, kterým je eucharistická adorace. Její rozvoj mimo mši svatou je poměrně nedávným projevem křesťanské zbožnosti. Rozvinula se na západě počínaje 11. stoletím v reakci na herezi Berengaria z Tours, který popíral „reálnou“ přítomnost Ježíše v Eucharistii a mluvil o přítomnosti pouze „symbolické“. Od té doby však, lze říci, nebyl žádný světec, v jehož životě bychom nenašli rozhodující vliv eucharistické úcty. Stala se zdrojem nezměrných duchovních energií, jakýmsi stále planoucím ohništěm v Božím domě, u něhož se hráli všichni velcí synové Církve.

Tiché a dlouhé setrvání před svátostným Ježíšem dovoluje člověku vnímat jeho vůli s námi. V adoraci klademe před Krista své plány, abychom učinili místo těm jeho. Boží světlo postupně proniká do srdce a obnovuje ho.

P. Raniero Cantalamessa, O.F.M.Cap.
(podle www.pastorace.cz, perex redakce) ■

... od té doby však, lze říci, nebyl žádný světec, v jehož životě bychom nenašli rozhodující vliv eucharistické úcty.

Naše logo

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-ND 2.0)

Co je tím „logem“? Kříž a v jeho středu Kristova tvář...

Naše společné „logo“, kterým začínáme a končíme každý den a otevíráme každou modlitbu, je znamení kříže.

Ve slovanských jazycích slovo „křest“ je odvozeno od slova kříž. Pro naše předky pokřtěné cyrilometodějskou misí, je slovo křesťan odvozeno z kříže.

Kříž je setkáním vertikály s horizontálou. Můžeme říci, že kříž je křížovatkou, na kterou musí vstoupit každý, kdo se rozhoduje na své životní cestě. Můžeme se ptát kudy, vzhůru či dolů, vlevo či vpravo.

Uprostřed tohoto kříže, vztyčený s rozpjatými pažemi, spočívá Kristus a ve středu kříže Jeho tvář. Probodené srdce potvrzuje jediný zákon, zákon lásky, který nám odkázal. Prolévá krev za nás, za všechny. Jeho krví zbrocená hlava zdobená trnovou korunou nám říká, že nikdy, ani ve zlomku vteřiny, na nás nezapomněl. Myslel, myslí a bude vždy na nás myslet. Věčný Logos, ukřičovaná Pravda. Ne, nepřesvědčuje nás

Uprostřed tohoto kříže, vztyčený s rozpjatými pažemi, spočívá Kristus a ve středu kříže Jeho tvář.

demagogií ani pouhými sliby ani mediální spouští. On je svědek, který nás přesvědčil o Bohu Otci, principu a věčném smyslu univerza. On nás přesvědčil, že Bůh je dobrý, že Bůh je láska. Stejně jako je pravda, protože on je „Já jsem, který jsem“.

Máme víc než jen logo

Nikdo z nás nestál u kříže, tam za nás stála jeho Matka Panna Maria, apoštol Jan, Maří Magdalena, svědci. Být svědkem je víc než být světcem. Nejprve musím být svědkem, abych byl světcem. Ale Bůh nám dává příležitost být pod křížem, být přítomen jako oni. Ano, to je Eucharistie. Zpřítomnění toho, který se pro nás stal člověkem, ale také který pro nás rozevřel svoji náruč na kříži.

Papež František napsal v encyklice *Laudato si'*: „Na vrcholu vtělení se chtěl

Pán dotýkat našeho nitra skrze úlomek z hmoty. Nikoliv shůry, ale zevnitř, abychom se s Ním mohli setkat v našem vlastním světě...“

Dominik kardinál Duka (zkráceno z „Přednášky na Mezinárodním eucharistickém kongresu v Budapešti v roce 2021“, titulky a perex redakce; kompletní text viz www.cirkev.cz) ■

Probodené srdce potvrzuje jediný zákon, zákon lásky, který nám odkázal.

Foto: Freepik, gpointstudio (CCO)

Zázraky otce Libora

Plním svůj slib a píšu svědectví o vyslyšených modlitbách. Sami to, co se stalo, považujeme za zázrak.

Slovácké „hody“

Se svou rodinou žijí v malé obci na Slovácku na jižní Moravě, kde odjakživa měly hody svůj velký význam. (Ozna-

Při představě, co se 700 koláčky a 100 řízky, když nebude průvod a nebudou hosté, mi bylo docela špatně.

čení „hody“ se na Slovácku používá pro Slavnost posvěcení kostela, na jiných místech se tato slavnost označuje lidově jako „posvícení“ – pozn. redakce.) Hody často patřily a stále patří k nejvýznamnějším událostem obce, kdy na několik dnů jejich obyvatelé a mnoho přespolních hostů žijí slavnostní náladou.

Předpověď počasí

Tuto slavnostní náladu nám loni v srpnu měla náležitě pokazit předpověď počasí, kdy pro naši lokalitu byly dopředu hlášeny tři závažné stupně výstrahy: silný, vydatný déšť s úhrny až 50 mm srážek, silný vítr s nárazy 90 km/h (který by lehce stačil na zlomení několik desítek metrů vysoké máje) a 1. stupeň povodňové aktivity. Takto detailní předpověď byla vydána 24 hodin před vypuknutím nedělních hodů v naší obci.

Moje dcera byla právě pro ten rok zvolena za stárku, a tak smutek byl na místě. Hodům na Podluží totiž předchází velmi náročná příprava a nyní to vše bylo v ohro-

žení. Má dcera však neztrácela víru, říkala: „Mami, pršet nebude, prostě nesmí.“

Sedm set koláčů a sto řízků...

Při představě, co se 700 napečenými koláčky a 100 řízků k večeři, když nebude průvod, nebudou hosté a vše se odehraje jen v malém v náhradních prostorách kulturního domu, mi bylo docela špatně. Nemluvě o tom, že tradiční večeři pro přespolní mládež jsme měli připravenou na naší zahradě, protože do domu by se nevešli!

„Útok na nebe“

„Budeme prosit otce Libora!“ napadlo mě. Otec Libor Salčák byl kněz, který sloužil v naší farnosti v době mého mládí a byl proslulý tím, že dokázal svou modlitbou a činy již za svého života neuvěřitelné věci. Tento kněz před dvěma lety odešel k Pánu, proto jsme chtěli věřit, že jeho přímůlva musí být teď ještě silnější než za jeho života na zemi.

Začali jsme s naší rodinou a několika přáteli „útok na nebe“. Ještě večer před

hlavní slavností jsme požádali našeho kněze ve farnosti, zda by mohl projet obcí s Nejsvětější svátostí a požehnat dědinu s úmyslem odvrácení zlé předpovědi počasí. Pan farář souhlasil.

S očima obrácenýma k nebi – a k radaru

Následující nedělní ráno bylo pošmourné a během dopolední mše svaté přišlo. „Hlavně, ať neprší odpoledne,“ modlili se i ti, kteří se normálně nemodlí. Po mši svaté se vymýšlely náhradní varianty. Všichni jsme viděli velký, silný déšť na radaru, který k nám nelítostně postupoval směrem od Vídně. Moje dcera však stále věřila, že otec Libor „zapracuje“, a zůstávala klidná. A skutečně. Krátce po obědě se z nepochopitelných důvodů srážky na radaru před hranicí naší obce začaly rozpouštět, jako by nějaká neviditelná čára bránila jejich vstupu. Z Rakouska se na nás neustále valily další a další přívaly deště, ale ty se těsně před námi zázračným způsobem buď „vypařily“, nebo nás zcela obešly.

Mnoho lidí sledovalo vývoj situace na svých mobilech – nechápali...

Foto: Pixabay, Sammy-Sander (CCO)

Přesvědčili jsme se, jak mocná je přímluva těch, kteří nás předešli na věčnost!

Někteří nechápali, my jsme věděli

Lidé, kteří přijeli na hody později odpoledne, žasli, že je sucho, když v sousedních obcích prší. Viděla jsem mnoho lidí, jak neustále sledují vývoj situace na svých mobilech s připravenými deštníky a nechápou, že déšť nás míjí. My jsme však věděli, že to vše zařídil otec Libor. Začalo

Foto: Unsplash, Rebecca Peterson-Hall (CCO)

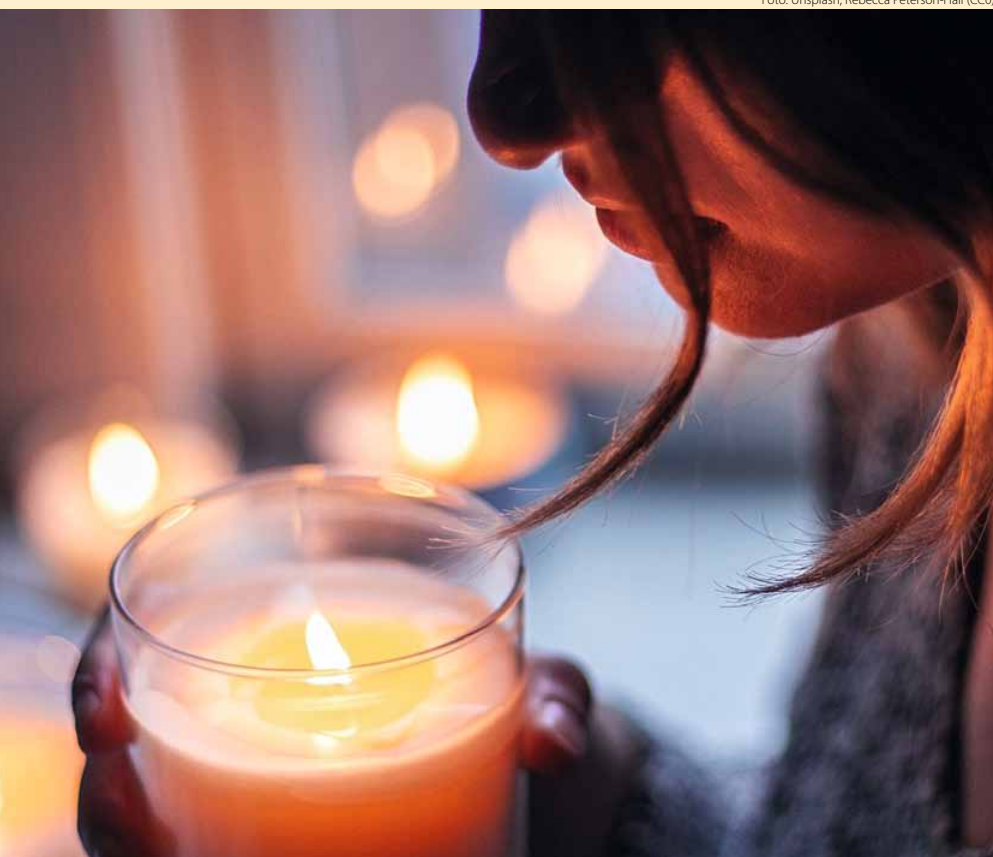
se mluvit o zázraku, který se stal na jeho přímlovu. Přesvědčili jsme se, jak mocná je přímluva těch, kteří nás předešli na věčnost!

Milý otče Libore, věříme, že musíte být blízko Božího trůnu, neboť naše volání bylo vyslyšeno na vaši přímlovu. Proto z celého srdce vzdáváme díky Nejsvětější Trojici za prokázanou milost a ještě jednou děkujeme!

...

Svědectví jsem záměrně nazvala „Zázraky“, ačkoliv popisují pouze jeden. Mám však zkušenost, že na přímlovu otce Libora se jich pro nás koná mnoho.

Adéla ■

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve

Lidé posvěcení Kristovou vykupitelskou milostí, kteří žijí na této zemi, i ti, co jsou již na věčnosti, žijí navzájem v nadpřirozeném společenství spolu s Kristem, svou Hlavou. ^[De fide]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Maticе cyrilometodějská, 1994.

Duchovní impulsy „od svatého Josefa“ (dalších pět impulsů – z mnoha...)

Když papež František vyhlásil Rok svatého Josefa (2020/2021), nešlo mu o jednorázovou připomínku významné osobnosti. Měla to být příležitost, abychom příklad a poselství svatého Josefa trvale objevili a vzali za své. Abychom s ním navázali vztah a udělali zkušenost s jeho mocnou přímluvou. Proto i když rok svatého Josefa již dávno skončil, nabízíme vám dalších pět duchovních impulsů „od svatého Josefa“. První čtyři byly již v minulém čísle a také „stály za to“ (pokud jste se k minulému, tj. 59. číslu, nedostali, můžete si ho vyhledat v archivu všech dosud vydaných čísel časopisu „Milujte se!“ na www.milujte.se – na tomto našem webu je k dispozici i fulltextové vyhledávání ve všech číslech).

Impuls pátý: Svatý Josef miloval Ježíše otcovskou láskou

Svatý Josef miloval Ježíše otcovskou láskou. Není to až tak úplně samozřejmé, protože šlo o nevlastního syna. Josef asi nikdy nepočítal s tím, že bude mít „nemanželské dítě“. Byl před tuto skutečnost Bohem nečekaně postaven. To se tak občas v životě stává, že Bůh člověka najednou postaví nečekaně před něco, co vůbec neplánoval, a dokonce ani nikdy nechtěl. Na svatém Josefovi je ohromné to, jak se k dané situaci postavil: – v duchu ochotné poslušnosti, v duchu otázky: „Pane Bože, jak bys čekal, že se teď mohu nejlépe zachovat, abys ze mě mohl mít radost?“ U něho to bylo jednoznačné – pochopil, že nejlepší řešení je

Ten, který jako otec učil Pána Ježíše, má co říct svým příkladem i nám.

Baciccio: Svatý Josef s dítětem Ježíšem (malba, 1670–85)

Foto: Flickr, markómauro (CC BY-NC 2.0)

přijmout novou roli otce a dát se k dispozici natolik, že i k tomu bude patřit nefalšovaná láska vůči nevlastnímu synovi.

Taky nám se to může někdy stát, že nás Bůh postaví do situace, s kterou jsme nepočítali, nebo kterou jsme ani nechtěli. Někdy se do ní dostaneme dokonce vlastní vinou. I v té chvíli by bylo dobře, kdybychom si vzpomněli na postoj svatého Josefa a podobně jako on si položili otázku: „Jak mohu v dané situaci jed-

I když to vše neplánoval, přesto otcovsky miloval.

nat nejlépe tak, aby to dělalo Pánu Bohu radost?“ I v té nejméně příznivé situaci nám může tento Josefův postoj napomoci, abychom se zorientovali a vybrali to nejlepší, co ještě můžeme.

Svatý Josefe, přimlouvej se za nás, abychom dokázali jednat podobně jako ty!

Foto: Wikimedia Commons, Metropolitan Museum of Art

Foto: Freepix, postroelek (CCO)

Sv. Josef na *Oltáři z Mérode* (po r. 1420) – umělci zpodobňovali svaté v reáliích své doby, zde ve středověké dílně. Jak aktualizujeme sv. Josefa my?

Josef žil ve skrytosti, zato v Boží blízkosti.

Impuls šestý: Svatý Josef žil skrytým životem

Kvůli různým omezujícím nařízením jsme zažili, co to znamená žít ve skrytu, izolaci a osamocení. Někteří tyto situace nesou velmi těžce. Mluví o tom, že na ně doléhají deprese, a jsou z toho velmi zneklidnění. Právě v této situaci by nám mohl napomoci příklad Josefova modelu skrytého života. Josef prožil svůj život v ústraní, jistě na něj dopadala i tvrdá omezení ze strany mocných – Heroda a římských okupantů –, a přece si těžko představit,

že by propadal depresi anebo že by se z toho hrotil. Spíš si můžeme představit, že poctivě prožíval přítomný okamžik, žil s vědomím Boží blízkosti a radoval se z drobností. Jistě nedělal střed svého života z toho, co nemá a co je jinak, než k dispozici. Přes všechna vnější nařízení a omezení mu nikdo nemohl vzít možnost využít tohoto skrytého života k vlastnímu posvěcení na cestě ke svatosti.

Impuls sedmý: Josefův postoj soucitu

Ze života sv. Josefa neznáme mnoho konkrétních událostí a příběhů. Jeden však máme zaznamenán docela přesně

(Mt 1,18–25). Josef zjistil, že jeho snoubenka čeká dítě, a byl si jistý, že to není jeho dítě. Pokud zůstaneme pevně na zemi a nepustíme se do úvah, zda neměl ještě nějaké mimořádné milosti, aby viděl hned vše ve světle Božím, které ale Bible nezaznamenává, pak musíme uznat, že se zřejmě nenabízela žádná jiná varianta výkladu než jistota, že Maria se dopustila nevěry. Moc dobře věděl, co se v takových případech má podle Zákona dělat. Měl to být on, kdo by svolal ostatní muže a veřejně prohlásil, že mu Maria byla nevěrná... A hodit kámen na hlavu nevěrnice. Ostatní muži by už pak svými kameny dokonali trest, který nařizoval Zákona. ▶

Hans Thoma: *Útěk do Egypta* (malba, 1879). Vlevo dole: sousoší sv. Josefa a Panny Marie vyřezané chudými řemeslníky v Peru

Se soucitem rozhoduj, Josefa v tom následuj.

Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

Josef nad tím musel hodně uvažovat. Bylo mu jasné, že má právo se pomstít, ale zároveň nechtěl být tím, kdo by vzal Marii a jejímu dítěti život. Dokázal se na ni podívat se soucitem a přemýšlel, v jaké neřešitelné situaci se ocitla. Můžeme přemýšlet nad tím, jakou asi roli v této těžké zkoušce sehrávala jeho láska k Marii propojená s jeho spravedlností. Jeho soucit ho vedl k rozhodnutí, že Marii vyhledá, a můžeme si domyslet, že se jí asi chystal přitom říci něco ve smyslu: „To, co jsi udělala, je hodně špatné, zklamala jsi mě, ale já nebudu jednat stejně jako ty. Propouštím tě, odejdi a dítě si vychovej někde jinde...“ Bylo to vlastně z jeho strany nečekaně velkorysé a čestné

řešení. Toto Josefovo rozhodnutí však změnil Bůh takřka v poslední chvíli skrze andělovo vysvětlení ve snu. Ale Josefovu velikost ukazuje právě to, že dokázal domnělou hříšnici vidět pohledem soucitu a nejednat v touze po pomstě, po lidské spravedlnosti, ale se soucitem a milosrdenstvím.

Pro nás je to velmi inspirující právě pro chvíle, kdy nám někdo ublíží a my máme možnost mu to dát pocítit, nebo se dokonce i pomstít. Pokud se nám podaří zaujmout postoj, jaký měl svatý Josef, kdy se soucitem pohlédneme na toho, kdo

Se svatým Josefem

P. Jiří Ochman a kol.

Praktická, lidově pojatá příručka vydaná proto, aby se poselství Roku svatého Josefa, vyhlášeného v roce 2020, mohlo v následujících letech (a třeba i desetiletích) hlouběji zakořenit v našem duchovním životě. Formát A5, 32 stran, příspěvek na tisk 10 Kč – objednávka tištěné knihy pomocí kuponu na str. 39 nebo na www.fatym.com – zde je také text zdarma ke stažení on-line. Doporučujeme!

Se svatým Josefem

sestavil P. Jiří Ochman a kol.

ARLAS

nám ublížil, pak budeme schopni vzdát se nejen „lidské spravedlnosti“ a pomsty, ale dokážeme jednat s tím, kdo nám ublížil, se soucitem a milosrdenstvím. Je to však mimořádně těžké, ale snad i proto máme více myslet na svatého Josefa, abychom si jeho postoj soucitu vzali za vzor a pokusili se podobně jednat i my vůči těm, kdo nám ubližují.

Vyhnul se unáhlení, hledal Boží řešení.

Impuls osmý: Neunáhli se

V souvislosti s tím, že Panna Maria čekala bez Josefa dítě, se můžeme poučit z Josefova příkladu, který v té chvíli nejednal zbrkle.

Zřejmě poté, co se dověděl, že je Maria těhotná, vše důkladně promýšlel a asi i promodlíval. I když to byl pro něj šok, tak se dokázal ovládnout natolik, že se neunáhli, a hledal to nejsvatější řešení. Nechtěl sám ublížit ani slovem, ani skutkem, nechtěl se přidat na stranu zla ani nechtěl, aby kvůli němu zla přibylo. Nehledal řešení nejlepší pro sebe, ale snažil se nalézt co nejlepší východisko, které by obstálo před Bohem

Modlitba ke svatému Josefovi

Bud' zdrav, ochránce Vykupitele a snoubenče Panny Marie!

Tobě Bůh svěřil svého Syna, do tebe Maria vložila svou důvěru; s tebou Kristus dorostl v muže.

Svatý Josefe, buď i naším otcem a veď nás cestou života.

Vyprošuj nám milost, milosrdenství a odvahu a ochraňuj nás před každým zlem.

Amen.

a neublížilo Marii. Z toho se můžeme i my poučit.

Impuls devátý: Svatý Josef a životní nejistoty

Jestliže Panna Maria je ženou, jejímž smyslem života je přinést světu Ježíše a sama zůstat stát v pozadí, stojí svatý

Foto: Wikimedia Commons, Miguel Hermoso Cuesta (CC BY-SA 3.0)

Sv. Josef – tympanon Brány Narození, katedrála v Seville, Španělsko

Foto: Pexels, Karolina Grabowska (CC0)

Josef ještě za ní. Jeho úkolem je provést celou Svatou Rodinu úskalími tohoto světa a v tichosti se zase vzdálit ze stránek Bible.

Svatý Josef musel mnohokrát snášet velikou nejistotu a tápání, často pro něj také Boží vedení znamenalo hluboké osobní pokoření. Jak se asi musel cítit, když zjistil, že jeho obdivovaná a milovaná snoubenka je těhotná, aniž by spolu manželsky žili! Jak se asi cítil jako otec rodiny, jestliže nemohl zabezpečit své ženě žádné důstojnější místo k porodu než chlév! Jak asi nesl svou doživotní fyzickou bezdětnost, v kultuře, která tolik cenila fyzické otcovství!

Svatý Josef nás tedy může posílit ve chvílích, kdy je nám těžko. Je nám vzorem v situacích, ve kterých pro nás Boží navštívení znamená utrpení a pochybnosti.

V nejistotách nezoufej, Josefov vzor v mysli měj.

P. Jirí Ochman a kol. (z knihy „Se svatým Josefem“, A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, 2021 – viz upoutávka na protější straně) ■

Deset důvodů, proč milovat a ctít svatého Josefa

Často v různých rozhovorech slyšíme větu: „Řekni mi jeden důvod, proč...“ K tomu, proč mít se svatým Josefem „zvláštní vztah“, zvláštní úctu a lásku k němu, existuje nejméně deset důvodů.

Nedává samozřejmě on, ale Ten, o kterého se staral zde na zemi jako otec a ke kterému má i v nebi mimořádně blízko.

1. Svatý patron dělníků

Práce v životě normálního muže zabírá velkou část života. Často se snažíme pracovat způsobem, kterým uctíváme Boha. Od svatého Josefa se můžeme učit (a to nejen muži, ale i ženy), jak pracovat zodpovědně, a též ho v této souvislosti můžeme vzývat o pomoc.

Jedním ze způsobů, jak to udělat, je začít svůj pracovní den modlitbou ke svatému Josefovi.

Přímluvě svatého Josefa se můžete těšit, když máte potíže při hledání práce. Byl pověřen postarat se o Božího Syna a materiálně zabezpečit Svatou Rodinu, a tak plně chápe, jakým tlakům čelí lidé, kteří zajišťují své rodiny.

Je obrovské množství případů, kdy lidé na vlastní kůži zažili sílu přímluvy svatého Josefa při hledání zaměstnání.

2. Jeho přímluva je mocná

Udělejte svou zkušenost s tím, že když něco potřebujete, požádáte o pomoc svatého Josefa a vaše potřeby budou splněny. Svatý Josef odpovídá na mnohé modlitby, a to ve velkých i drobných záležitostech, ať už jde např. o hledání zaměstnání, nebo o založení rodiny.

3. Vzor otcovství pro muže

Bůh Otec si vybral svatého Josefa ze všech lidí za otce Pána Ježíše. To skutečně mluví o jeho charakteru, protože byl pověřen vedením, bezpečností a ochranou Božího Syna a Božího stvoření Panny Marie. Josef věrně sloužil Svaté Rodině a chránil její členy před nebezpečím, aby mohli naplnit Boží poslání.

Svatý Josef naučil Ježíše jeho lidskosti, jak být člověkem. Není pochyb, že ho naučil, jak být věrným Židem, stejně jako mu ukázal kouzlo tesařského řemesla. A tak se stává sv. Josef pro otce vzorem, jak být duchovní vůdci našich rodin. Tak jako sv. Josef jsou muži povoláni, aby v rodině svědčili, že skrze lásku k Bohu Otcí proudí láska i k manželkám a dětem.

4. Muž poslušný Bohu

Pokaždé, když ho Bůh prosil, aby něco udělal, snažil se sv. Josef vždy říci ano. Ať už jde o Marii jako manželku nebo o Betlém v době sčítání lidu nebo o útěk s rodinou do Egypta. Josef vždy a okamžitě následoval Boží vůli. Ve věku, kdy začínáme jít vlastní životní cestou, je Josef velkou připomínkou, že skutečná velikost tkví v následování Boží vůle, ne naší.

5. Muž ticha

V Bibli nenajdeme ani jedno slovo svatého Josefa, protože byl mužem velkého ticha. Díky tomuto tichu dokázal slyšet Boží hlas a rozpoznat vůli Boha Otce pro Svatou Rodinu. V epoše hluku a velkého množství slov nám Josef připomíná, že pokud chceme slyšet Boží hlas, musíme ztišit své srdce a vstoupit do ticha.

6. Patron mužů

Josef je patron mužů, a proto se muži k němu obracejí s prosbou, aby se jako on stali těmi správnými muži na svém místě. Ke svatému Josefovi jako patronovi mužů se ale rády obracejí i děvčata a ženy. Děvčata proto, že jej prosí, aby jim poslal toho pravého, a ženy, aby se za všech okolností dokázaly dobře domluvit se svým manželem, případně se syny.

7. Patron naší země

Od roku 1654 je svatý Josef jedním z patronů české země. To je o důvod víc, abychom mu svěřovali dění v naší vlasti, záležitosti veřejné a ty, kteří naší zemi vládou.

Tesař v Nazaretě v Izraeli představující tamní život před 2000 lety

Ke svatému Josefovi jako patronovi mužů se rády obracejí i děvčata a ženy. Prosí za manžela, za syny...

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-SA 2.0) – © Mazur/cbcw.org.uk

Je jedním z patronů české země.

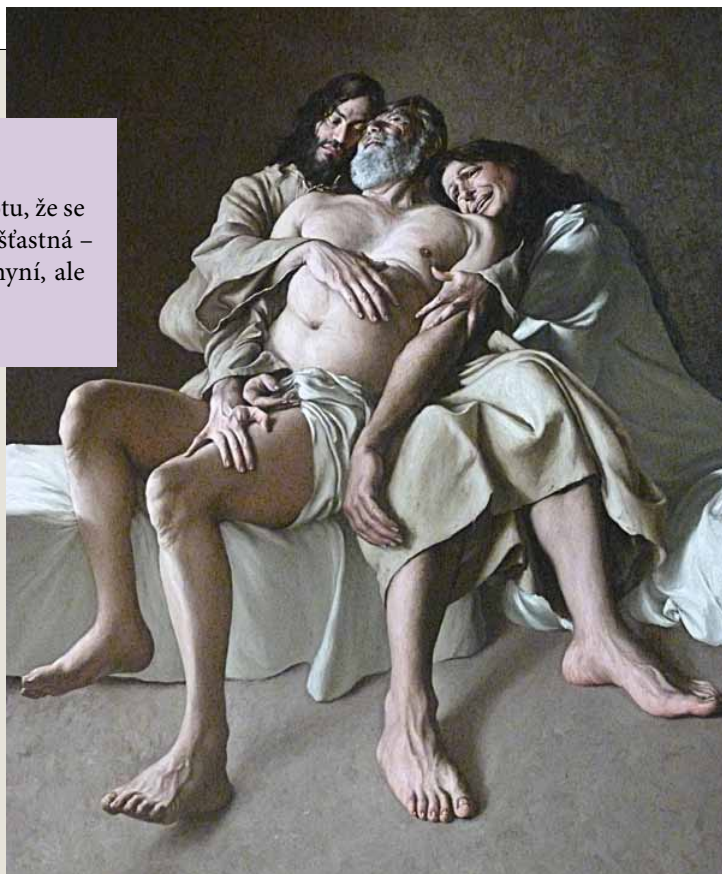
8. Patron šťastné smrti

Jak říkává Alois Karpíšek, každý z nás má jednu velkou jistotu, že se dožijeme až do své smrti. A aby ta naše smrt byla opravdu šťastná – to znamená, že po ní následuje vstup do nebe – za to už nyní, ale i pak ve chvíli smrti prosme o přímluvu sv. Josefa.

9. Patron Církve

Dne 8. 12. 1870, v době velmi těžké, vyhlásil papež Pius IX. svatého Josefa za patrona Církve. I v dnešní době potřebujeme tohoto přímluvce a prosíme, aby Církvi vyprošoval jednotu, svobodu na celém světě, věrnost pravdě a nová a trvalá duchovní povolání.

Papež Pius IX. vyhlásil svatého Josefa za patrona Církve.

Giovanni Gasparro: *Smrt sv. Josefa* (malba, 2012), bazilika sv. Josefa Dělníka, Aquila, Itálie

10. Univerzální přímluvce

Svatý Josef se již mnohým osvědčil jako mocný pomocník ve všech oblastech života. Svatá Terezie od Ježíše k tomu podotýká ze své zkušenosti: „Zdá se, že Bůh dovolil jiným světcům, aby nám přispívali v té či oné potřebě, zatímco já zakusila, že přímluva svatého Josefa se vztahuje na všechny potřeby.“

*Svatá Terezie od Ježíše říká svou zkušenost:
„Zdá se, že Bůh dovolil jiným světcům,
aby nám přispívali v té či oné potřebě,
zatímco já zakusila, že přímluva svatého
Josefa se vztahuje na všechny potřeby.“*

P. Jiří Ochman a kol. (z knihy
„Se svatým Josefem“, A.M.I.M.S.,
Vranov nad Dyjí, 2021 – viz
upoutávka na straně 50) ■

O papeži Františkovi máme mnohem víc osobních informací než o jeho předchůdcích. Občas na sebe něco prozradí sám, něco se dá vypozorovat a některé souvislosti vycházejí najevo teprve postupně.

Svatý Josef a papež František

Papež František je velký mariánský ctitel. Před každou svou zahraniční cestou nejprve navštíví s kyticí baziliku Santa Maria Maggiore a svěruje svou cestu přímlově Panny Marie. Po návratu z cesty tam opět přichází Panně Marii poděkovat. Před časem se přiznal, že se již roky denně modlí tři růžence. Odpověď nebes na tuto jeho mariánskou úctu můžeme zahlédnout například v datu jeho zvolení na Svatopetrský stolec 13. března – třináctý den v každém měsíci je fatimský den – tedy mimořádný den Panny Marie.

Ale neméně zajímavé jsou i souvislosti se svatým Josefem. Papež se k němu výrazně hlásí a též všem doporučuje, aby se k němu obraceli. On sám po svém zvolení chtěl být oficiálně uveden do úřadu (slavnostně intronizován) právě na slavnost svatého Josefa, a to se také stalo v úterý 19. března 2013. Krátce potom zavedl pro celou Církev, že je svatý Josef zmiňován při mši svaté ve všech čtyřech eucharistických modlitbách – tedy prakticky při každé mši svaté. A 8. 12. 2020

vyhlásil Rok svatého Josefa. Nejsou to náhody, protože on je právě tímto světcem tajemně provázen.

Jako sedmnáctiletý mladík v roce 1953 měl úplně jiné životní plány. Měl vážnou známou a již se chystal požádat svou dívku o ruku. Když procházel „náhodou“ kolem jednoho kostela, na chvíli se tam zastavil. Jako by jej tam něco přitahovalo. Zhlédl, že ve zpovědnici je kněz – neznal ho. Zašel se tedy vyzpovídat. Ta svatá zpověď změnila jeho život. Poznal, že se má stát knězem – nabyt v tom vnitřní jistotu. Byl to pro něj velký zvrat. Odešel z kostela, ukončil známou a vstoupil k jezuitům. A právě zde je ta zajímavá souvislost – onen kostel byl totiž zasvěcen právě svatému Josefovi – šlo o baziliku San José de Flores. Z vděčnosti pak vždy, když mohl, 19. dne v měsíci přicházel právě do tohoto chrámu uctít sv. Josefa.

Na Petrův stolec byl zvolen ve středu 13. března 2013. Tradice Církve zasvěcuje středy

a měsíc březen úctě svatému Josefovi. Což to vše může být jen náhoda?

P. Jiří Ochman a kol. (z knihy „Se svatým Josefem“, A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, 2021 – viz upoutávka na straně 50) ■

Což to vše může být jen náhoda?

Tajemství papeže Františka

„Chtěl bych vám také říci něco velmi osobního. Velice miluji svatého Josefa, protože je to silný a tichý muž. Mám na stole sošku sv. Josefa, který spí, a zatímco spí, pečuje o Církev! Ano! Může to udělat, jak víme. Když mám nějaký problém nebo těžkost, napíšu vše na lísteček, který vložím pod svatého Josefa, aby o tom snil. To znamená: modli se za tento problém.“

Papež František na setkání s rodinami v Manile 16. ledna 2015 (podle Vatikánského rozhlasu)

Pomni, abys den sváteční světil

Chtěla bych se jako studentka podělit o radost ze zachování třetího přikázání.

Občas jsem slýchávala, že se někteří studenti neučí v neděli, ale vždycky jsem si říkala, že to nejsou tak náročné školy (jsem na medicíně) a že medicí jsou prostě odkázáni k tomu, aby se učili pořád. Takhle jsem vystudovala prvák.

Pak jsem potkala kamarádku (o rok starší medičku), od které jsem se dozvěděla, že neděle zkrátka světlí a Pán se o ni stará. Ze začátku jsem se dost divila, jak to zvládá. Na ní jsem ale viděla, že to evidentně jde, a šla jsem do toho taky. Od druháku jsem se v neděli neučila a ejhle – s Boží pomocí jsem teď ve čtvrtáku. Vícekrát jsem měla opravdu hodně náročné zkoušky v pondělí – s učením jsem končila v sobotu ve 23:59 a v neděli odpočívala. Nebudu nic nalhávat – byly to občas trochu nervy, protože se mi pravidelně zdálo, že mi chybí jeden den. Pán se ale vždycky tak nádherně postaral, že jsem nikdy nedělního klidu nelitovala. Začala jsem se na neděle těšit a v neděli večer jsem litovala, že nemá aspoň 48 hodin. Mnohokrát jsem vnímala velké poze-

Občas jsem slýchávala, že se někteří studenti neučí v neděli, ale vždycky jsem si říkala, že to nejsou tak náročné školy...

Začala jsem se na neděle těšit a večer jsem litovala, že nemá aspoň 48 hodin.

nání při zkoušení, testech, zápočtech nebo celkově při učení, kdy to všechno šlo tak nějak lehčeji.

Když jsem se jednoho kněze ptala na učení se v neděli, tak mi řekl: „Když po Velké francouzské revoluci chtěli zrušit všechno, co je spojené s Církví a vírou, rozhodli se, že týden nebude mít sedm dní, ale deset. Po nějakém čase jim začali pocházet koně, takže se museli vrátit k sedmi dnům.“ Když to nezvládají koně, tak proč bych to měla zvládat já?

Foto: Unsplash, Jordan Bauer (CC0)

Foto: Freepik, ynalys (CC0)

Navíc v Písmu je to mnohokrát potvrzené, že sváteční den – patří Pánu (přesněji viz infobox – pozn. redakce).

A proč to vlastně všechno píšu? Byla jsem během zkouškového na adoraci a napadlo mě, že bych si tuhle radost neměla nechávat pro sebe. Tak jsem Pánu řekla, že pokud udělám napoprvé dvě těžké zkoušky, které mě čekaly, zkusím něco vymyslet. Zkoušky jsem zázrakem zvládla (opravdu zázrakem – na každou je potřeba tak pět týdnů učení a já jsem na tu druhou měla jen dva a půl týdne), takže píšu. A chci tak povzbudit všechny studenty, kteří mají pocit, že to bez učení v neděli nejde. Jde to. A fakt to stojí za to!

S vděčností Bohu za neděli Miriam ■

Jde to. A fakt to stojí za to!

Foto: Flickr, Loreto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Proč slavíme jako sváteční den neděli

Sobota byla pro židy svátečním dnem a vrcholem celého týdne (srov. Gen 2,3; Ex 20,10). Sobota byla posledním dnem týdne. Křesťané, na rozdíl od židů, začali již v prvním století slavit jako sváteční první den týdne – tedy ten den, který následoval po sobotě, protože to byl den zmrtvýchvstání Pána Ježíše (srov. „Po sobotě, na úsvitu prvního dne v týdnu, přišla Marie Magdalská a druhá Marie podívat se na hrob. V tom nastalo velké zemetřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen...” – Mt 28,1–2). Tento první den v týdnu, den zmrtvýchvstání Pána Ježíše, nazývali „den Páně“ (latinsky *dies dominica*, srov. například francouzské označení pro neděli *dimanche* či italské *domenica*). Označení „den Páně“ je i v Písmu

svatém. Používá ho již na sklonku 1. století autor poslední knihy Bible, Zjevení svatého Jana (srov. „V den Páně jsem upadl do vytržení...” – Zj 1,10).

Ve starozákonní době byla sobota nejvýznamnějším dnem týdne, protože byla připomínkou a oslavou dne, kdy dle biblického podání Bůh „dokončil“ dílo stvoření světa (srov. Gen 2,2–3). Křesťané začali slavit neděli jako završení vykupení – tj. záchrany stvořeného světa zasaženého hříchem. Chápali ji jako den dovršení naší záchrany skrze vtělení Božího Syna, jeho utrpení, smrt a vzkříšení. Křesťané vedení Duchem Svatým si byli jisti, že to je ještě významnější událost: to nové! (Srovnej označení Nový zákon v kontrastu k označení Starý zákon...)

Šabatová večere u současných židů. Koná se většinou v rodinném kruhu v pátek po soumraku, kdy začíná sobota. Svátek se zahájí zpravidla tak, že žena obřadně zažehne šabatové svíce. Potom muž na počátku večere chválí Stvořitele za dary chleba a vína.

Foto: SNL, L. Grossman (CC BY-SA 3.0)

Deset velkých svobod člověka

Foto: Pexels, Tatiana Syrikova (CCO)

Pokus o přeložení desatera Božích přikázání do dnešního myšlení a prostředí.

Já jsem Pán, tvůj Bůh:

1. Nebudeš mít jiné bohy!

Nemusíš se bát moci hvězd ani kouzel člověka, ani strašidel, ani osudu. Já chci být tvým pomocníkem: Drž se mne a budeš svobodný.

2. Nebudeš zneužívat mého jména!

Nemusíš mne spoustami slov a nejrůznějšími úkony donucovat, abych ti pomohl. Já jsem tvůj přítel. Drž se mne a budeš žít pokojně.

Nemusíš se bát...

3. Budeš zachovávat den odpočinku!

Nemusíš se uštvat k smrti prací, neustálým strachem, že něco někde zmeškáš.

Já tě chci vést světlem svého Ducha: Drž se mne a budeš žít zdravě.

Nemusíš se uštvat k smrti prací, neustálým strachem, že něco někde zmeškáš.

Znění desatera ve 2. knize Mojžíšově

(velmi podobně je i v 5. knize Mojžíšově – srov. Ex 20,2–17 a Dt 5,6–21)

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Nebudeš mít jiné bohy mimo mě.

Neuděláš si modlu, totiž žádnou podobu toho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí.

Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý. Stáhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch,

kdo mě milují a zachovávají mé přikazy.

Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval.

Pamatuj na den sobotní, že ti má být svatý.

Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty, ani tvůj syn a tvá dcera, ani tvůj otrok a tvá otrokyně, ani tvůj dobytek, ani

přistěhovalec, kterého jsi přijal k sobě. V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin dni sobotnímu požehnal a oddělil ho jako svatý.

Cti svého otce i svou matku, abys dlouho žil na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Nezabiješ.

Nezcižolozíš.

Nepokradeš.

Foto: Pixabay, ArsyBee (CCO)

Nevydáš křivé svědectví proti svému bližnímu.

Nebudeš dychtit po domu svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku, ani po jeho otrokyni, ani po jeho býku, ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.

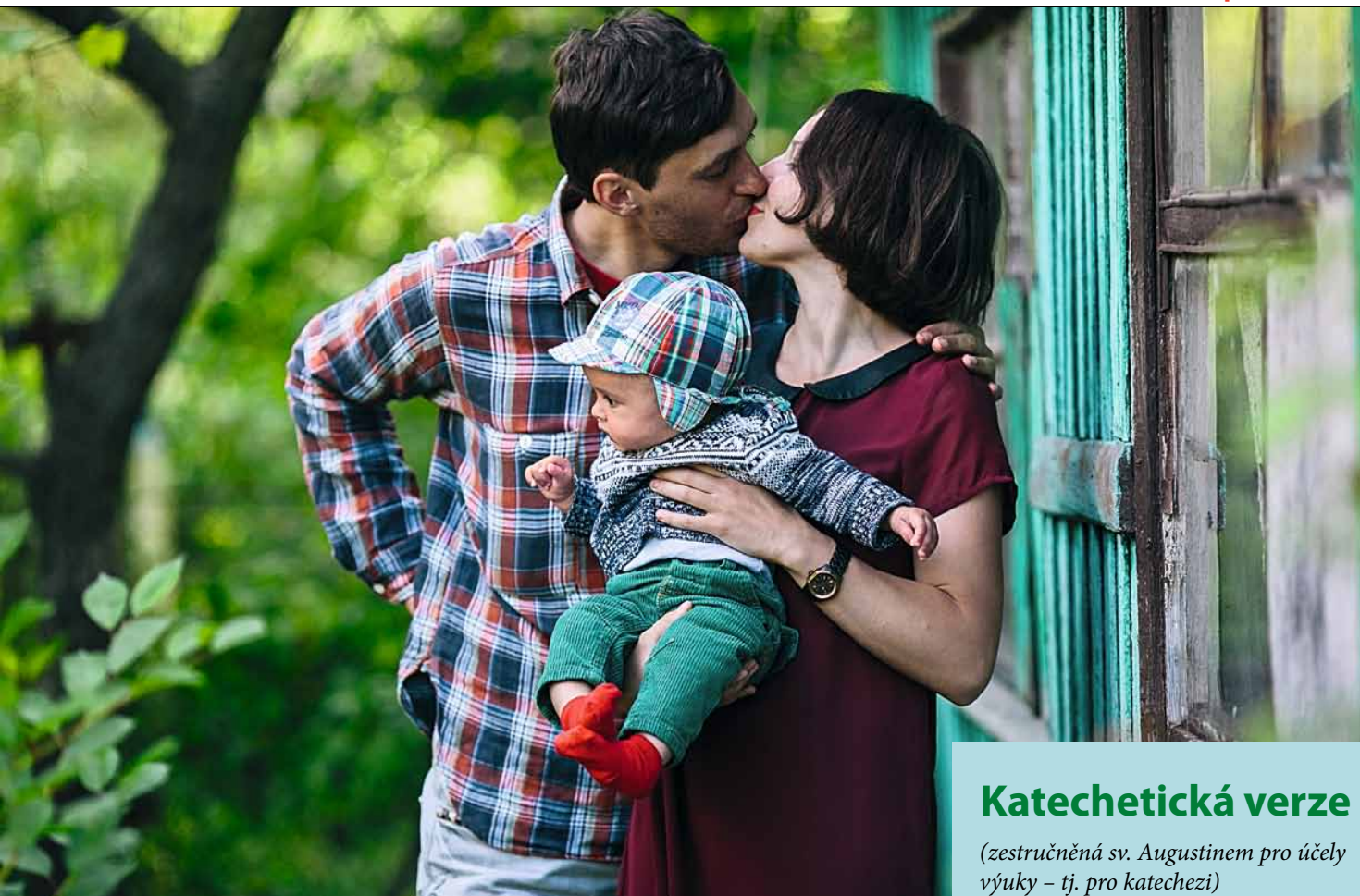

Foto: Freepik, telesomika (CCO)

Katechetická verze

(zestručněná sv. Augustinem pro účely výuky – tj. pro katechezi)

1. V jednoho Boha věřití budeš.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Aniž požádáš statku jeho.

tvůj Bůh, ti dávám dobré dary: Drž se mne a naučíš se žít spokojeně.

Mons. Ladislav Simajchl (upraveno z knihy „Desatero božích přikázání. Pravidla dobrého člověčenství“, A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, 2005; možno objednat jen za příspěvek na tisk a poštovné pomocí kuponu na str. 40 nebo na www.fatym.com – zde je také tato kniha dostupná zdarma v elektronické verzi) ■

4. Budeš ctít otce a matku!

Věř, je to nakonec únavný život, stále se bouřit proti rodičům, proti učitelům, proti pořádkům života. Stálá vzpoura zotročuje stejně jako slepá poslušnost. Ty tak žít nemusíš. Já chci být tvým nebeským Otcem: Drž se mne a budeš žít ve svorné lásce.

5. Nebudeš zabíjet!

Nemusíš jednat s druhými jako s konkurenty, které je nutno pracovně předstihnout, osobně vyřídít, aby tě nepředstihli oni.

Já chci být tvým ochráncem: Drž se mne a budeš žít beze strachu.

6. Nebudeš cizoložit!

Nemáš zapotřebí, aby ses karikaturami nezralé a příživnické lásky připravil o radost z lásky pravé. Já chci být dárce tvého štěstí: Drž se mne a naučíš se milovat krásně a věrně.

7. Nebudeš krást!

Nemusíš se pachtit za nečestným obhacováním. Ať okrádáš bližního, nebo stát, dopadne to vždy stejně: co získáš na majetku, ztratíš na klidné mysli. Já chci být tvým živitelem: Drž se mne a poznáš, že větší radost je dávat než brát.

Nemusíš zatěžovat svůj život dychtěním po kradené lásce, která působí rozvraty.

8. Nebudeš lhát!

Nemusíš se zaplétat do lží, abys zakryl své slabosti. Lež plodí nedůvěru a ta dělá ze spoluzítí peklo. Já, tvůj Bůh, mám k tobě důvěru: Drž se mne, naučíš se důvěřovat a budeš sám důvěryhodný.

9. Nebudeš žádostivě dychtit po ženě svého bližního!

Nemusíš zatěžovat svůj život dychtěním po kradené lásce, která působí rozvraty.

Já, tvůj Bůh, ti dávám lásku ryzí: Drž se mne a poznáš lásku obšťastňující.

10. Nebudeš závistivý ani chamtivý!

Nemusíš se užírat závistí vůči druhým. Zbavil by ses tak radosti z vlastního. Já,

Společenství čistých srdcí

Kontakty na Společenství čistých srdcí
www.spolcs.cz

P. Vilém M. Štěpán, O.Praem.
Římskokatolická farnost, 439 63 Liběšice u Žatce 1
farnost.libesice@seznam.cz, tel.: 608 831 584
P. Marek Dunda, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
marek@fatym.com, tel.: 731 402 742

Jdeš na to „chytřeji“?

To se vám jednou takhle sešly tři příbuzné mladé maminky – katoličky. A měly hodně o čem mluvit: o vaření, o malých dětech a řeč došla i na manžele.

V tom jedna povídá: „Kvůli tomu mému budu muset jít zase brzy ke svatě zpovědi. A věřte mi, holky, moc snadno se mi to nevyznává, no ale když jsem se neudržela, tak to musím přiznat.“

„Ty naděláš se zpovědi, to já už k ní několik let nechodím, vždyť by na mě musela ta zpovědnice spadnout, kdybych to na sebe řekla. A vidíš, taky žiju jako dobrá křesťanka, vždyť do kostela chodím skoro každou neděli.“

V tom se připojila třetí: „To já na to jdu chytřeji – ke zpovědi občas chodím, ale přece tam nebudu říkat všechno, to bych tomu dala. Ano, dělám výběr. Zkrátka říkám tam jenom to, co uznám, že projde bez problémů.“

Taky jste se zasmáli? Dobrý vtip, že?

Jenže pozor, nešlo o vtip, takto se to skutečně odehrálo. A člověka ještě navíc zamrazí, že to dal k dobru jeden z jejich nevěřících hledajících manželů, kterému to takto jeho žena doma vyprávěla.

Ti, kdo patří do Společenství čistých srdcí, se rozhodují, že denně chtějí pracovat na tom, aby se blížili k ideálu čistého srdce. Konec konců o to by se měl poctivě snažit každý věřící. Jeden z důležitých rozměrů úsilí o čistotu srdce je snaha odstra-

***Nechodit ke svatě
zpovědi znamená
škodit sám sobě.***

Foto: Flickr, opa.guy (CC BY-NC-ND 2.0)

Žít v těžkém hříchu znamená nepřiměřeně riskovat a hazardovat s vlastní věčností.

Foto: Unsplash, Jacqueline Day (CC0)

ňovat ze života hřích v jakékoli podobě a k tomu je potřebná pravidelná svatá zpověď. Nechodit ke svatě zpovědi znamená škodit sám sobě. Žít v těžkém hříchu znamená nepřiměřeně riskovat a hazardovat s vlastní věčností.

Ve svatě zpovědi máme hříchy, zvláště ty těžké, vyznat naplno a nic nezamlčet nebo neříct jen napůl. Vzpomínám si na jednoho staršího muže, který s posvátnou bázňí před svatou zpovědí po letech

opakoval: „Jen abych to správně vyznal, jen aby to nebyla svatokrádež...“

A když si své víry vážíme, pak samozřejmě toužíme ji nejen poctivě a bez pokrytectví prožívat, ale také chceme, aby ji mohli objevit a přijmout i naši nevěřící blízcí. A pak je tedy na místě otázka: Je pro ně naše prožívání víry svědectvím, které jim pootevře cestu k Pánu, anebo je spíš odradí?

P. Marek Dunda ■

O co se snažíme ve Společenství čistých srdcí

- ▶ jít za ideálem čistého srdce (ideál čistého srdce je zde pojímán velmi široce, nezahrnuje pouze sexualitu);
- ▶ chápat sexualitu jako Boží dar člověku, ne jako konzumní záležitost, a snažit se žít v souladu s 6. a 9. příkázáním Desatera;
- ▶ znát učení Církve o těchto otázkách, pochopit jeho význam a přijmout jej;
- ▶ rozvíjet ve všech směrech ctnost čistoty a vydávat radostné svědectví o její hodnotě;
- ▶ nezapomínat žít podle ostatních příkázání Desatera a rozvíjet ostatní prvky autentického křesťanského

života (modlitba, četba Písma svatého, život ze svátostí...).

Kdo může do SČS vstoupit

- ▶ členem SČS se může stát každý svobodný člověk starší 15 let, který chce žít podle výše uvedených bodů;
- ▶ nezáleží na dosavadním způsobu života, důležité je rozhodnutí pro současnost a budoucnost.

Shrnutí

V SČS nejde o nic nového. Mladí se jen hlásí k osvědčenému učení katolické církve. Rozhodují se, že se budou snažit růst k ideálu čistého srdce. Vzájemně se podporují příkladem i modlitbou.

Pane Ježíši, děkuji ti, že mne miluješ láskou bez hranic, která chrání od zlého, pozdvihuje z největších pádů a léčí nejbolestivější rány. Odevzdávám Ti svou paměť, rozum, vůli, duši i tělo spolu se svou sexualitou.

Slibuji, že se nebudu oddávat sexu, dokud neuzavřu svátost manželství. Dávám si předsevzetí, že nebudu číst, ani kupovat, ani se dívat na časopisy, programy a filmy s pornografickým obsahem. Slibuji, že se s Tebou budu každý den setkávat v modlitbě i při četbě Písma svatého, v častém přistupování ke svatému přijímání a při adoraci Nejsvětější svátosti.

Chci pravidelně přistupovat ke svátosti smíření, nepodléhat znechucení a ihned se pozvednout z každého hříchu.

Pane Ježíši, uč mne systematické práci na sobě, umění kontrolovat své sexuální tužby a city. Prosím Tě o odvalu, abych nikdy nebral(a) drogy a vyhýbal(a) se všemu, co zotročuje, především alkoholu a cigaretám.

Uč mne žít tak, aby v mém životě byla nejdůležitější láska.

Panno Maria, Matko moje, veď mne cestami víry k samému zdroji lásky – Ježíši, abych důvěřoval(a) jen Jemu.

Amen

Milujte se! v číslech

Před patnácti lety, v květnu 2007, vyšlo první české vydání časopisu „Milujte se!“. Je to příležitost k ohlédnutí, ale také k poděkování vám, kteří časopis podporujete a pomáháte šířit. A především chceme společně s vámi děkovat Bohu.

Počet stran

Včetně tohoto 60. čísla vyšlo již 3856 stran časopisu (60 x 64 – 8 – 8 + 16 + 16). První dvě čísla měla o osm stran méně než nyní (jen 56 stran). Naopak čísla 56 a 57 měla o šestnáct stran více, než je obvyklých 64.

Náklad

Nejnižší náklad mělo 3. číslo časopisu. Po tom, co jsme vyčerpali peníze, které časopis dostal do začátku od Res Claritatis na svůj rozběh, tj. na první dvě čísla, jsme museli náklad výrazně omezit, protože jsme měli po několika

měsících existence časopisu jen několik tisíc odběratelů a prostředky, které nám poskytli, na větší náklad nestačil. Další číslo již pak mohlo vyjít, díky Bohu i dárům, v nákladu 20 000 výtisků.

S nejvyšším nákladem 100 000 výtisků vyšlo 56. číslo časopisu v lednu 2020.

Průměrný náklad v posledních třech letech je 61 000 výtisků.

Počet odběratelů

Počet odběratelů časopisu je v současnosti 15 591. Na těchto 15 591 adres posíláme pravidelně celkem 24 959 výtisků časopisu. Z toho je 143 knihoven, které projevily zájem o pravidelný odběr časopisu zdarma.

Více než polovinu nákladu šíříme prostřednictvím vás, našich spolupracovníků, vždy několik let po vyjití čísla. Moc děkujeme, pokud se na tom podílíte – máme s tím nyní v době pandemie velké problémy. O jakkoliv velké množství výtisků k šíření je možné si napsat na adresu redakce@milujte.se nebo se zastavit na faře ve Vranově nad Dyjí či v Dubňanech. Časopis je koncipován tak, aby nezastarával!

Prosím, pomozte s jeho šířením.

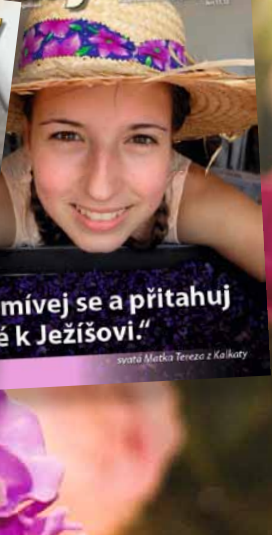
„Milujte se!“ celosvětově

Ve světě vychází časopis *Milujte se!* v současnosti v celkem 23 jazycích (amharština, angličtina, arabština, arménština, bulharština, čeština, čínština, finština, francouzština, holandština, chorvatština, italština, litevština, lotyština, maďarština, němčina, polština, portugalština, rumunština, ruština, slovenština, španělština, ukrajinština).

Mše svaté za vás

Každý měsíc (tj. 12krát ročně) sloužím mši svatou za všechny, kteří podporujete vydávání časopisu duchovně i hmotně a podílíte se na jeho šíření. A také za vaše rodiny.

Připravil P. Pavel Zahradníček ■

Místo příštího „výročního čísla“ kniha!

Foto: Emil Veis

Poutavá kniha o kořenech, ze kterých vyrůstají dějiny našeho národa.

března a ne až v květnu, kdy jarní vydání časopisu *Milujte se!* obvykle vychází. V březnu je přece jen víc času na čtení... Další, tedy 62. číslo časopisu vyjde jako obvykle v srpnu.

Těm z vás, kteří máte objednáno 1 až 30 výtisků časopisu, pošleme tomu odpovídající počet knih. Těm, kteří máte objednáno více než 30, pošleme 30 knih. Pokud máte zájem o více exemplářů, rádi vám je pošleme. Jen nám prosím už nyní během 2 až 3 týdnů dejte vědět na adresu redakce@milujte.se, o kolik výtisků knihy máte zájem. Počet může být i vyšší, než je váš obvyklý počet výtisků časopisu. Kniha opravdu stojí za co největší rozšíření! To, co v ní je, by měl vědět každý, kdo v naší zemi žije, věřící i nevěřící.

Sami se chystáme knihu zaslat jako dar všem asi 6000 knihovnám v naší zemi a také více jak 6000 školám. Prosíme o vaše modlitby, aby tento záměr provázelo Boží požehnání, záměr se zdařil a přinesl co největší užitek.

P. Pavel Zahradníček ■

Pomozte ji, prosím, také rozšířit.

Když byl Tomáš G. Masaryk počtvrté zvolen prezidentem, řekl před poslanci Národního shromáždění: „Státy se udržují těmi idejemi, ze kterých se zrodily.“

Ale víme, jaké myšlenky stály u zrodu našeho státu? Před více než jedenácti a půl stoletími to bylo poselství evangelia, které u nás šířili svatí Cyril a Metoděj! Dějiny našeho národa nejen vyrůstají, ale po staletí se „žíví“ z křesťanských kořenů. Když se strom od kořenů odetne, uschne a časem ztrouchniví...

Nejen životní příběh svatého Cyrila a Metoděje a jejich misii u Slovanů, ale více než tisíciletou „velehradskou tradici“ zachycuje poutavým způsobem – přístupným jak mládeži, tak dospělým – vynikající kniha prof. Petra Piňha *Slyšte slovo a zpívejte píseň: Život svatých Cyrila a Metoděje a příběh Velehradu*. Autor je bývalým ministrem školství (1992–1994) a současně katolickým knězem a proboštem Kolegiátní kapituly Všech svatých na Hradě pražském. Svou knihu nám velkoryse dal k dispozici, abychom ji mohli vydat a tak ji zprostředkovat všem čtená-

řům časopisu *Milujte se!* (a skrze vás i dalším), všem školám a také všem knihovnám v naší zemi.

Jak to tedy s vydáním příštího čísla časopisu bude?

Protože přílohou časopisu bude kniha s 224 stranami (knihu ilustrovala Klára Folvarská-Roseová), bude samotné 61. číslo mít jen 8 stran a bude prakticky tvořit spíše jakousi „obálku“ pro zaslání této knihy.

Protože samotná kniha je dost rozsáhlá, pošleme ji i s 61. číslem již v závěru

Foto: Ondřej P. Vaněček

ABC civilizace lásky

1. Měj v úctě každého člověka, protože v něm žije Kristus. Buď vnímavý ke každému – je to tvůj bratr a sestra.
2. O každém smýšlej dobře – o nikom nesmyšlej zle. I v nejhorším člověku se pokus najít něco dobrého.
3. O druhých mluv vždy dobře – o bližních nikdy nehovoř zle. Naprav křivdu způsobenou slovem. Nebuď příčinou konfliktů mezi lidmi.
4. S každým hovoř jazykem lásky. Nezvyšuj hlas. Neproklínej. Nezpůsobuj problémy. Nezapřičiňuj pláč. Uklidňuj a projevu dobrotu.
5. Odpouštěj všem a vše. Nepřechovávej v srdci hněv. Vždy podej ruku ke smíření první.
6. Čiň vždy dobře bližnímu. Každému čiň dobro tak, jak chceš, aby ho druzí činili tobě. Nepřemýšlej o tom, co má někdo udělat pro tebe, ale o tom, co máš ty udělat pro někoho.
7. Aktivně pomáhej v utrpení. Ochotně přispěj útěchou, radou, pomocí, srdcem.
8. Pracuj poctivě, protože plody tvé práce používají druzí, jako i ty používáš plody jejich práce.
9. Zapoj se do života společnosti. Otevři se chudým a nemocným. Poděl se o hmotná i duchovní dobra. Snaž se vidět potřebné kolem sebe.
10. Modli se za všechny, dokonce i za nepřátele.

bl. Stefan kardinál Wyszyński

Když jsi to přečetl, promyslel a promodlil, běž, žij a šíř to dál!

Foto: Pexels, Andrea Piacquadio (CCO)

<http://librinostri.catholica.cz> Kvalitní katolické publikace s nadčasovou hodnotou on-line

Možná jste o nich slyšeli? Možná se vám i kdysi dostaly do rukou a dnes k nim již nemáte přístup? Možná vám je někdo doporučil... V minulosti vydané kvalitní katolické publikace s nadčasovou hodnotou včetně některých velmi hodnotných překladů Bible s poznámkovým aparátem (Hejčl, Sýkora, Sušil) vám nyní v elektronické formě (ve formátu PDF) zpřístupňuje zdarma projekt *Libri nostri* (Naše knihy) na <http://librinostri.catholica.cz>. Knihy je možno číst on-line nebo uložit do svého počítače nebo čtečky.

Katolík by měl být „podobný hospodáři, který vynáší ze své zásoby věci nové i staré“ (srov. Mt 13,52). Zatímco věci nové jsou všude v nepřeberném počtu, věci staré málokdo zná. K jejich poznání nabízí své služby on-line *Knihovna Libri nostri*.

Milujte se!

Římskokatolický farní úřad, Náměstí 20
671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se